

ئەو پىرسىيارانەى تامەزرۋى زانىنى وەلامەكانىانم

تامەزرۋى تېگەيشتى قەدەرم

قەدەر جېمە؟ (ئەزا) باى جى؟ ئايا راستتە ھەر جى رۇۋىيات لە قەدەرياندا ئوۋىنارە؟
چۇنكىدە ھەممەك دەررەرى قەدەر مەنسىمدار و رېگەيشتە زاجە؟ بۇجى بەشلىك لە مەزۇنەكان
ھەزەلر و ئەوانى رېگە دەۋلەتمەن؟ ئەگەر لە دىشتەرى ئەدەبىيات (دەرە چوۋن) ھەمىسە رېگە
بىر بۇجى ھەمىسە و سەمى تەمى؟ بۇيىنەلەرە و رۇۋىياتى سەمىسە قەدەرە باقۇنە؟

مىنتەدى اقرا الشافى

www.iqca.ahlamontada.com

پىرسىيارەكانتان

بى وەلام

نەمىننەو!

ئۆزكان ئۆزە

زنجيرەى ئەو پرسىارانەى
تامەزرۆى زانىنى وەلامەكانىانم

تامەزرۆى تىگەيشتىنى قەدەرم

ئۆزكان ئۆزە

ناوی کتیب: تامه زریوی تیگه یشتنی قه ده رم
نووسینی: ئۆزکان ئۆزه
وه رگپزانی: ئاوات عبدالله بابان
پیداچوونه وهی: به فراو جه مال + دوستی عوسمان
تۆره ی چاپ: به که م ۲۰۱۵

له به پێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۷۰۸) ی سالی ۲۰۱۵ ی پندراوه

پیرست

پرسىياره كانم له باره ى قه ده ره وه:

قه ده ر چيه ؟..... ۱۱

"قه ز" يانى چى ؟..... ۳۳

ئايا راسته هه موو شتيك كه پووده دات له قه ده رماندا

نووسراوه ؟..... ۳۷

ئايا مړوځ مه حكومي ده ستي قه ده ره كه يه تي ؟..... ۴۷

چ ليكدانه وه يه ك ده باره ى قه ده ر مه ترسيدار و پيگه پينه دراوه ؟... ۵۵

بوچى به شيك له مړوځه كان هه ژارن و ئه واني ديكه

ده وله مه ندين ؟..... ۶۳

مادهم خودا بۆخۆی ده زانیت من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیتیر
 ئەوکات تاوانی من چیه؟..... ٧٩
 ئایا قەدەر زۆرمان لێناکات؟..... ٨٧
 ئایا باشتەر نه بوو خودا هیچ خرابه یه کی به دینه هینایه؟..... ٩٣
 ئەگەر له دهفته ری قەدەر مەدا "نمره ی نزم" نووسراییت، ئیدی بۆچی
 بخوینم و کۆشش بکه م؟..... ١٠٧
 ئایا قەدەر گۆرپانکاری به سەردا دیت؟..... ١٢١
 ئایا ئەگەر به وشێوه یه نه بووایه، به م شێوه یه ده بوو؟..... ١٣٣
 ئەگەر که سێک له قەدەر ی نووسراییت "به هه شتی"یه، خودا بۆچی
 ئەو ده نیریتته سەر زهوی؟ جا بۆ پاسته وخۆ پره وانه ی به هه شتی
 نه کات؟..... ١٤١
 بومه له رزه و پوودای سروشتی قەدەر ه یا خود نا؟..... ١٥٧

سەرەتا

سلۆ!

ئەم پەرتووکە پێکدەیت لەو پرسیارانەی تۆ دەربارەی قەدەر
دەیانکەیت و وەلامەکانی من بۆیان.

قەدەر بابەتیکی کەمێک قورسە و، لەم کتێبەدا وەلامی تەواوی
پرسیارەکانتم لەبارەیەو نەداوەتەو. بەلام هەولم داوە پایە
بنەپەتی و هەرە گرنگەکان تێبگەیەنم. ئەوەی دەمێنیتەو، ئیدی
لەداها توودا خۆت وەلامیان دەدەیتەو، چونکە زانیاریگەلیک لێرە
فیریان دەبیت، یارمەتیدەرت دەبن بۆ ئەوەی لەداها توودا خۆت
بتوانیت وەلامی ئەو پرسیارانە بدەیتەو کە دەربارەی قەدەر بۆت
دینەپێش.

لەپراستیشدا کاتیەک دەستمکرد بە ئامادەکاری بۆ ئەم کتێبە
بەردەستت، ئامانجم وەلامدانەوێ هەموو پرسیارەکانی سەبارەت بە

قه‌دهر نه‌بوو؛ به‌لگو ئامانجم شیکردنه‌وه و تیځه یاندنت بوو له‌م
چه‌مکه فراوانه‌ی که زۆرجار لیږه و له‌وێ ته‌نانه‌ت له‌نیو گۆرانی و
هه‌لبه‌سته‌کاندا و به‌ده‌ستوری "شه‌لم کویرم ناپاریزم" پیناسه
ده‌کړیت.

خو گهر به‌راستی بتوانم ئه‌م بابته‌ت بو شی بکه‌مه‌وه، ئه‌وا ئومید
ده‌که‌م به‌دریژایی ته‌مه‌نت هه‌ر گرفت و پرسیاړیکت بێته به‌رده‌م
له‌چارچنوه‌ی قه‌ده‌ردا، ئیترا لات سه‌خت و ئالۆز نه‌بیت...

ئه‌م په‌رتووک به‌ر له‌چاپدانی دوو شاره‌زای بواره‌که پێیدا
چوونه‌ته‌وه، بۆیه ده‌کړیت به‌ ئاسوده‌یی بلیم: "له‌وانه‌یه که موکوپری
هه‌بیت، به‌لام هه‌له‌ی تیدا نییه..."

ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌پێژ هه‌ن که له‌کاتی ئاماده‌کردنی ئه‌م
زنجیره‌یه‌دا هه‌میشه له‌به‌رده‌ستمدابوون و زانیاریم لیوه‌رگرتوون. هه‌ر
زوو زوو لاپه‌ره‌کانیانم هه‌لده‌دایه‌وه و به‌دوای پوونکردنه‌وه و نموونه‌ی
جواندا ده‌گه‌رام تاکو تۆی پی تیځه‌یه‌نم.

وتم پێده‌چیت تۆش له‌ داهاتوودا هه‌زبکه‌یت ئه‌و په‌رتووکانه‌ی
باسمکردن بخوینیته‌وه، بۆیه ته‌نیا ناوی چه‌ند دانه‌یه‌کیانت بو
ده‌نووسم:

۱- (په یامی قه ده‌ر) ی به‌دیعووززه‌مان مامۆستا سه‌عیدی

نوورسی.

۲- (قه ده‌ر چیه؟) ی محمد کرکنجی.

۳- (وتووێژێک ده‌رباره‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر) ی عه‌لئه‌دین باشار.^۱

به‌هیوای به‌یه‌گه‌یشتنه‌وه‌مان له‌ کۆتا په‌رتووکی زنجیره‌ی "ئه‌و

پرسیارانه‌ی تهمه‌زۆی زانیی وه‌لامه‌کانیانم" دا...

ئۆزکان ئۆزه

۱- ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی نووسه‌ر ئاماژه‌ی پێکاردوون، به‌که‌م و سییه‌م؛ واته‌: (په‌یامی

قه‌ده‌ر) ی به‌دیعووززه‌مان سه‌عیدی نوورسی و (وتووێژێک ده‌رباره‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر) ی

عه‌لئه‌دین باشار- وه‌رگێڤدراوین بۆ سه‌ر زمانی کوردی.

تامه زرۆی تیگه یشتنی
قهدهرم

قه‌ده‌ر چیه؟

(به‌راستی ئیمه هه‌موو شتی‌کمان له‌سه‌ر ئه‌ندازه و هه‌لسه‌نگاندن و به‌پێ

حیکمه‌تیک دروست کردووه) القمر: ٤٩

سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی لاوتیم بوو، هیچ زانیارییه‌کم ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر

نه‌بوو. به‌لام ئیدی وای لیهات زوو زوو ئه‌م وشانه زۆر بیستم:

"چ بکه‌م ئیتر، قه‌ده‌ره‌که‌م وابوو..."

"داماوه‌ بووه‌ قوربانی ده‌ستی قه‌ده‌ر، هیشتا لاو بوو..."

"ئاییا من چ بلیم له‌گه‌ڵ ئه‌م قه‌ده‌ره‌دا..."

هه‌رکات وشه‌ی قه‌ده‌ر له‌ زاری که‌سیک ده‌رده‌چوو، هه‌روه‌ک چۆن

که‌روێشکیک له‌ دارستان به‌ بیستنی کسپه و خشپه‌یه‌کی که‌م

گوێقولاخ ده‌بی‌ت، منیش هه‌روا هه‌لوێستی‌کم بۆ ده‌کرد و له

چوارده‌ورم ده‌پوانی.

ههولم دهدا له وهی دهیلین تیښگه م و، له وه شدا که تیده گه م
واتایه ک بۆ قه دهر بدۆز مه وه، به لام هه وله کانم مایه پوچ بوون؛ چونکه
ئوهی ده مبیست نه ک ته نیا مانای قه دهری پی نه ده وتم، به لکو
دهیشیکرده چه مکیکی هه رگیز واتا نه زانراو...

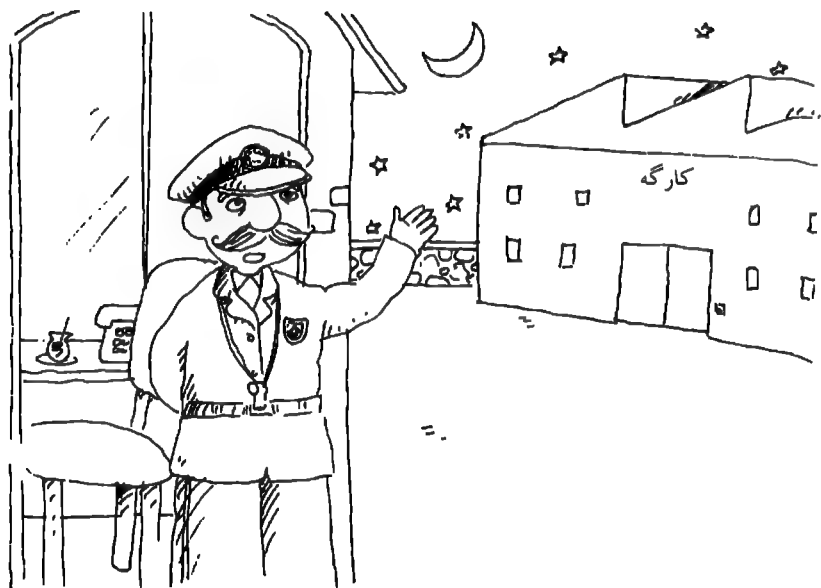
"قه دهره ئیدی، چی له گه ل ده کهیت؟!"
"کابرای چاره پەش چ بکات، ملکه چی قه دهره که ی بوو."
"قه دهری من وه ک هیی که سی تر نییه".

واته ئه و خه لکه به شیوه یه ک له قه دهر ده دوان، وه ک بلیت
به لایه که و دوا جار به روکی هه موو که سیک ده گریت...

"ئیدی قه دهره که مان وابوو...".
"پرووی قه دهر پەش بی...".
"قه دهر به پروومدا پینه که نی...".

قه دهر وای کرد، قه دهر وای نه کرد... به کورتییه که ی هه مووان له
قه دهر نارازیبوون و سکا لایان له دهستی ده کرد...

كىڭى گىرغىتىڭى بۇ دروست بىت، كىڭى كاروبارى خىراپ بىت، كىڭى
 نەخۇش بىكەۋىت، كىڭى دەستى بە دەرگاۋە بىت، كىڭى زىيان بىكات و
 سەرۋەت و سامانى لە دەست بىچىت، بىۋىژدانانە ئوبالى دەخاتە
 ئەستۋى قەدەرەۋە...

بەجۆرىڭ خالە شەمالىش - پاسەۋانە لە كارگە كەي گەپرەكى
 ئەۋبەر و موچەكەي سەرچاۋەي بۇيۇي خىزانەكەيەتى - كاتىك بلىتى
 يانصيب دەكپىت و بۇي دەرناچىت، پۇژى بىڭى سىكالاكردن لە دەستى
 قەدەر بە سەرنابات!

خۆكە سىڭىش نابىنىت بلىت، خالە تۆ ھەق وایە لەبرى گلەيىکردن
لە قەدەر گلەيى لە خۆت بکەيت...

ئایا ئەم تانانەى لە قەدەر دەدریڻ، تا چەند تانەى پەوان؟

لە ھەمووشى گرنگتر، ئایا قەدەر خۆى چيیە؟

ئەوانەى ئاھ و ئالەیانە، لە کى توورپەن و چى تۆمەتبار دەکەن؟

سەرھەتای قۇناغى لاوئىتیم بوو و تامەزۆى تیگەيشتن بووم لە

قەدەر. سواری ھەر پاسىكى ناوشاریش دەبووم ھەمان گۆرانى

لیدەدرا: "ھەردەم تال و مەینەتە ژيانم، ھەرچەند دەبینم

مەحکومى قەدەرم..."

ئەگەر خراپەکان ھىي قەدەرن، ئەدى چاکەکان؟

كە بىرم لە قەدەر دەکردەو ھەي كەم شتىك كە ھەستم پیدەکرد،

وتنى ئەم وشەيە بوو كاتىك خەلك پووداويكى ناخۆشى بەسەردا

دەھات ھەردەم لەسەر زمانیان دەبوو. ھەركاتىڭىش ھەموو شتىك

باش بەرپۆھەبچووايە و كىشەيەك نەبووايە، ئىدى بىرى قەدەريان

نەدەكەوتەو ھە.

من ئەو كات بە خۆم دەوت: "قەدەر شتێكە تەنیا پەيوەستە بە
پووداوە خراپەكانەو؟"

بۆ وینە: "پووداوی ھاتوچۆ، نەخۆشی، مردنی کتوپر، زیانی
بازرگانی و ھەژاربوون، تیۆه گلان لە گۆمەزی نەخوازادا! ... ھتد"
بێگومان مەرۆك كاتیك لە چواردەوریدا كەسێك نابینیت لە
قەدەرەكەى پازى بێت و پێى دلشاد بێت، ئیدى بەم جۆرە
بیردەكاتەوە...

ماوەیەكى زۆر لە تەمەنم لە زەینمدا (قەدەر) ھۆكاری تەواوی
پووداوە ناخۆش و خراپەكان بوو كە تووشم بووبوون، یاخود لە
داھاتوودا تووشم دەبوون. دواتر بیرم كردەو: ئەى دەبێت ئەم
ھەموو شتە خۆش و باشەى تر كە ھەيە لە كویدا جێبكەینەو؟

بۆ نموونە: كاتیك ئەوەندە گەورەبووم بچمە سەر پەلى درەخت،
دارەنجیرێك پێك لە پشت مالمەنەو بوو و ھەر زوو دەستم پێى
گەشت و پێویستی نەكرد بچمە ئەوپەرى شار بۆ دۆزینەو
درەختێك...

پاكشانم لەژێر سیبەرى دارتووەكاندا لە پۆژانی گەرمى ھاویندا...

ئاشنابوونم لە گەل ئەو ھەموو بالەندە یەدا، دەستھێنانم بە سەری
پشیلەکاندا...

خوانی بە یانیان و ھەنگوین و کەرە و ھێلکە و پۆن، سفرە ی ئیواران
و یاپراخی گەلامیو...

ئەمە لە گەل ئەو ھەموو ئەو کەسانە ی خوشم دەویستن و
وابەستەیان بووم لە چواردەوری خوانە کە ئامادە بوون...

واتە لە ژیانمدا چەندین شتی جوانی ھاوشیۆ ھەبوون، دیارە
ئەوانیش ئیدی قەدەری من بوون، چونکە ھەر وەک چۆن نەخۆشی
قەدەرە، تەندروستی باشیش بە ھەمان شیۆ قەدەرە.
مالئاوایی و پێک شادبوونەو بە ھەمان شیۆ...

لە دەستدان و وەدەستھێنان ھەردووکیان قەدەرن...

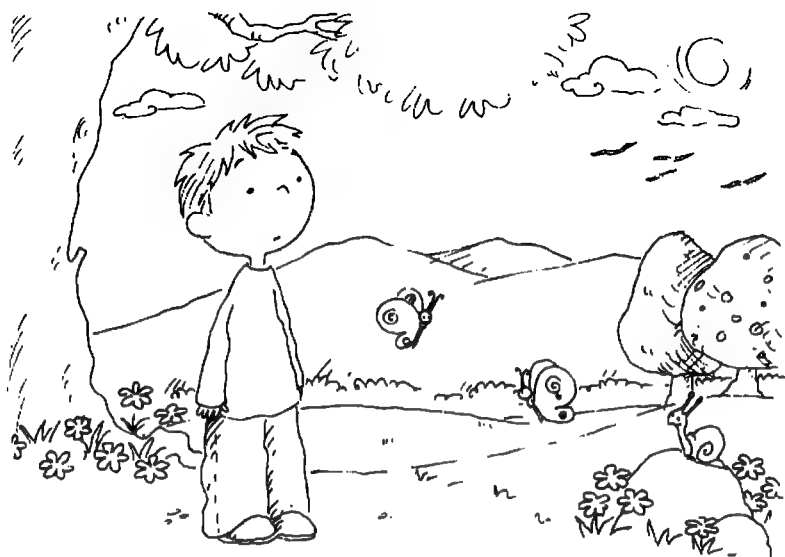
دەوڵەمەندی قەدەرە، ھەژاریش ھەر وەھا...

لە دایکبوون وەک مردن قەدەرە...

بەم شیۆیە، وایانم ئیدی ئەو کات مانای قەدەرم دۆزیبوو وە:
"قەدەر، ھەرشتیکە کە بەسەرمان دێت! باش و خراپ، جوان و
ناشیرین، راست و چەوت... ھەرشتیکمان ھەبوویت یاخود لە داھاتوودا
نەمانیبت...!"

خۆ راست بلیڭ، ئەمە بەگوڭرەي وەلامەكەي پېشتەر گەلڭ راستر
بوو، بەلام زۆریش كەموكوپىي ھەر ھەبوو؛ چونكە قەدەر تەنیا
چەمكىي پەيوەندىدار نەبوو بە ژيان و پروداوہ كانى نۆتەمەنى
مروڭقەوہ . بەلكو ھەموو شتېك قەدەرىكى خۆي ھەيە !

مەبەستم ھەموو شتېكە بى جياوازى، لە سەرى نىنۆكىكەوہ تاكو
چيا مەزنەكان، لە پەپوولەيەكەوہ كە بەيانى لە قۇزاخەكەي
دېتەدەرەوہ و ئىوارە دەمرېت تاكو تەمەندرىژترىن زىندەوہرى ئەم
ھەسارەيە - كە درەختى ھەمىشەسەوزى "سىكويە" يە - قەدەرى
خۆيى ھەيە .

هه موو شتیك قهدهری خۆی ههیه

هه موو شتیك له م گهردوونه دا پیوانه و بریکی خۆی ههیه. خالی دهستیك و كۆتایی ههیه، پێگا و سنووریکی دیاری ههیه، ژمارهیهك كه نه سهردهكات و نه ژێر، قالبێك كه دهووبهری گرتووه، چونكه خودا، هه موو شتیك به قهدهریك به دیده هێنیت. قهدهریش به واتای "پیوانه و بر" دیت...

ئێستا په پهیهکی کاغهز بهێنه، دهستیك له سهری دابنێ و په نجهكانت ئهوهندهی دهتوانیت بکهروه، پاشان به پینووس وینهی

دهستت بکېشه... دواتر دهست له سر کاغه زه که هه لگره و سه یریکي
 وینه کیشر او که بکه. نه و هیلانه ئیدی سنوره کانی دهستی تون.
 تو هیشتا له پرحمی دایکتدا مۆلکی خانهای شیوه نه گرتو
 بوویت، نه م سنورانه دیار بوون.

خودا له قهدهری خانه کانتدا نویسی که ژماره یه ک خانه بینه دل،
 هندیکیش بینه گورچيله، به شیکیان گه ده، هندیکی تریش می شک،
 له قهدهری به شیکي دیکه ی نویسی دهست و قاچ و... هتد.
 نه و خانانهای له قهدهریاندا نووسرابوو بینه دهست، لهدهوری یه ک
 خپوونه وه.

ژماره ی نه و خانانهای بریاربوو بینه په نجه، به تیپه پربوونی کات
 نور بوون و نوربوون، تا کو گه یشتنه نه و پاده یه ی پیویسته... له م
 نیوه نده دا، ته نیا خانه یه کیش نه و سنوره ی نه به زاند که بوی
 دیار یکرابوو.

په نجه، له و شوینه ی پیویست بوو دهستی به دروستبوون کرد و
 له و شوینه ی پیویست بوو در ژبوونی پاره ستا... نه په نجه تووته
 دریژتر بوو نه دوشاومژه کورتتر له وه ی پیویست بوو بییت...

بە پۈۈكەش ھىچ پىۋەرئىك نەبوو سەرەتاي دروستبۇون و كۆتايى
درىژبۇون، درىژى و كورتىي ھەريەك لە پەنچەكان، شىۋەى جياۋازى
پەنچەگەرە لەۋانى دىكە ديارىيكات.

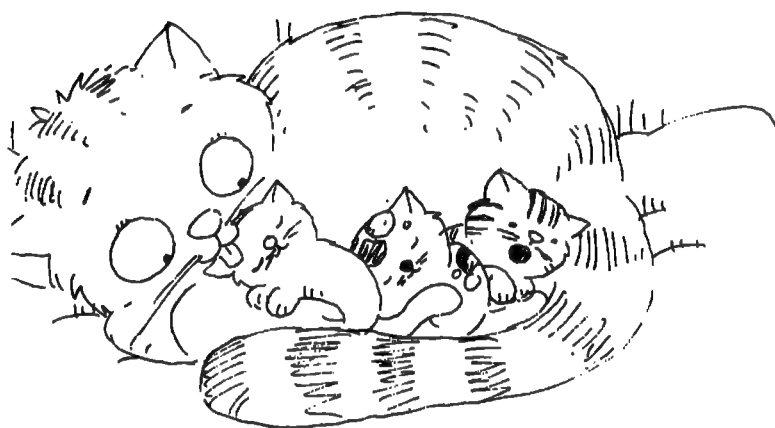
بەلام لە پاستيدا ئەۋان قەدەرئىكان بۇ ديارىيكراۋو. بەدىيەنەر
ھەموو شتىكى بە قەدەرئىك بەدىدەھىئا؛ قەدەريش ماناي "پىۋەر" و
"پى" ى ھەيە...

ئەگەر ئافەرىنەر قەدەرئىكى بۇ پەنچەكانمان ديارىنەكردايە، ئەۋا
نەدەبوۋىنە خاۋەنى دوو دەستىي لەم شىۋەيە كە بتوانىن لە
كاروبارى پۇژانەدا بەكارىيەيىن.

ئەگەر خانە سەرەتايىەكان بى بەرنامە و سەرەپۇ و سەريەخۇ
بوونايە و ھەريەك بەلايەكدا بچوونايە، ئەۋا دەستىك بە پىنج پەنچەۋە
و پەنچەكان بەم ئەندازە درىژ و كورتانە پىكەنەدەھاتن تاكو بشىن بۇ
گرتنى پىنۋوس. كەچى بېۋانە قالبى نەبىنراۋ و قەدەريان چەند جوان
و پىكۈپىك دەست و پەنچەكانيان نەخشاندوۋە، چونكە ھەموو شتىك
قەدەرئىكى خۇى ھەبوۋە.

كاتىك لە سكى دايكتدا خانەكان وىكدەھاتن بۇ دروستكردى
پەنچەى دەست و قاچت، لەسكى پشيلەيەكى خرپندا خانەكان

كۆدە بوونەوہ بۆ دروستكردنې پەنجەى تىژ و بەتوانا بۆ بېچوۋەكانى،
چونكە لە قەدەرى ئەواندا بوونە پەنجەى تىژ نووسرابوو.
واتە دەستى خپوخەپۆلى مندالىكى ساوا جياواز بوو لە چنگى
توكن و تىژى بېچوۋە پشيلەيەك...

هەريەك لەوان ئەندازە، ژمارە، درىژى و شىۋازى جوداى خۆيان
هەبوو، چونكە قەدەرى نووسراوى دەست و پەنجەى منداڵ جودا بوو
لە قەدەرى چنگى بېچوۋە پشيلە.

لەھەمان كاتدا لەنيوناخنى ھىلكە دالىكد، زىندەوھريكى ديكە بە
قەدەريكى تەواو جياواز لەوانى ديكە دەئافريئرا. لە قەدەرى ئەودا:
(دروستبوونى دوو بالى پان و درىژ بۆ فرين، دوو چاوى تىژى وا كە لە

به‌رزایی ئاسمانه‌وه مشکی کێلگه ببینیت و پاوی بکات، ده‌نووکێکی
تیزی که‌وانه‌یی) هه‌بوو.

له هێلکه‌یه‌کی دیکه‌دا کۆمه‌لێک خانه له چوارچێوه‌ی قه‌ده‌ر و ئه‌و
ئه‌ندازه و پێوانانه‌ی بۆیان دیاریکرا‌بوو ده‌بوونه پێشوه‌که‌وانه و، کلک
و پووله‌که بۆ ژیا‌نی سووره‌ماسیه‌کی ناو ده‌ریا.

هه‌موو شتێک قه‌ده‌ریکی خۆیی هه‌یه...

تۆوی ژماره دوا‌ینه‌هاتووی ناخی زه‌وی؛ هه‌ر ده‌نگۆله‌یه‌ک
هاوشیوه‌ی تیا‌نوس (ده‌فته‌ر)کێکه بۆ پێ‌نوس‌ی په‌نهانی قه‌ده‌ر...
فێنکه سپێده‌یه‌کی مانگی نیسان کاتێک دلۆپه بارانیکی له‌قه‌ده‌ر
نووسراو "تۆ" له ئاسمانه‌وه داباری، ئیدی دانه دانه ئه‌و وشانه‌ی
ده‌بوو له تیا‌نوسه‌که‌دا به "تۆ" بنووسرێن، ده‌ستیان کرد به
نووسینه‌وه...

له قه‌ده‌ری یه‌کێک له تۆوه‌کاندا بوون به گۆله به‌ی‌بوون
نووسرا‌بوو...

له قه‌ده‌ری دانه‌یه‌کی تر دار چنار...

هه م به ییوون پیگه یشت هه م چناره کهش گه وره بوو، به لام بالای
هیچ به ییوونیک نه گه یشته بالای چنار. هیچ دارچناریکیش به قه د
به ییوون کورت دهرنه چوو.

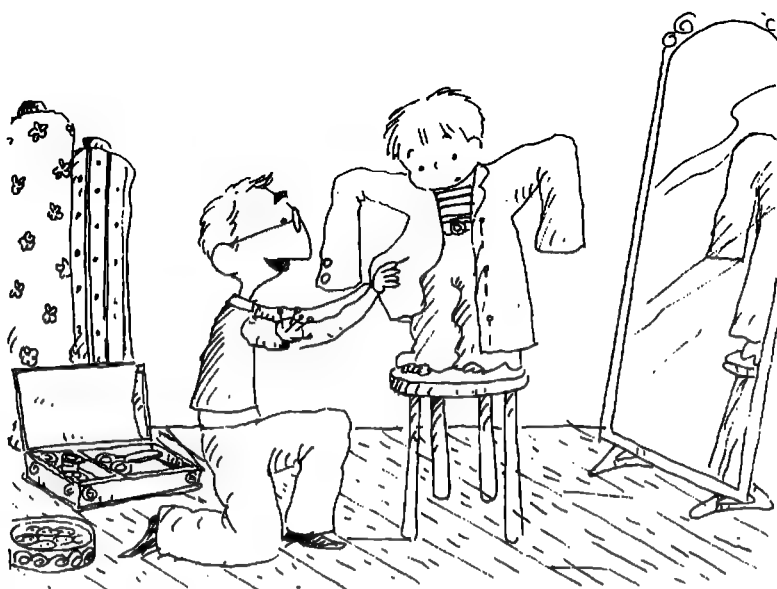
به ییوون وهك به ییوون گردۆلکه سه وزه کانی دهنه خشانده،
دارچناریش وهك نه وهی چاوه پروانی لیده کرا به ره و به رزایی ئاسمان
هه لیده دا..

هر زینده وه ریك له زهوی و ئاسماندا هه بوو، هه موو به پیی
نه ندازه و پیوانه یهك ده هیترانه بوون...

هه موو شتیک خالی سه ره تا و کوتایی، پییه کی ده ستنیشانکراو،
ژماره یه کی دیاریکراو که نه سه رده کات و نه ژیر، سنوور و
چوارچیوه یه کی هه یه که له ناویدا هه لده سوپیت...

دهستی مندال، چنگی پشیله، بالی هه لۆ، ریشوه که وانه ی ماسی،
پهنگی گول و گولزار، تامی میوه، خولگه ی نه ستیره و هه ساره کان،
نه مانه هه موو قه ده ری هه ریك له و بوونه وه رانه بوون...

په روه دگار، هه موو بوونه وه ریك به گویره ی قه ده ریك
ده خولقی نیت؛ قه ده ریش مانای "پیوانه" و مانای "ب" ی هه یه ...

رېځکوت و بهخت بوونی نيبه، قهدير ههيه!

بېگومان نه م وانا پرسته قينه و فراوانه بۆ كه سېڅى وهك من -كه
ته نيا له گزراڼى و ناخاوتنى ئاساييدا گويم له وشه ى قهدير بووبوو-
شتيڅى سه رسوپهين و ناباو بوو.

تومه س، هر شتيڅ قهديرڅى ههيه و قهديرش هه موو شتيڅ
له خو ده گرييت.

له م گهردونه دا هر شتيڅ هه بييت، به ويستى خوداى تاقانه
ده بييت.

ئەوانەى بەردەوام دەخولینەوہ وەك ئەستیرە و ئەلیكترونى
چواردەورى ناوكى خانە، لەبەرئەوہى خودا وا فەرمانى كردووە بۆیە
دەخولینەوہ. ئەوانەى راوەستان و چەقبەستوون، خودا فەرمانى
كردووە بۆیە لەشوینى خۆیان ناجوولین.

خانەكان بە فەرمانى خودا دابەش دەبن و لەچارچیوہى سنوورى
ئەوقەدەرەى خودا نووسیویەتى وێكدێن بۆ دروستکردنى كۆرپەى
بالتدە، میش ھەنگ، گولەباخ، پەپوولە، فیل یاخود مرقۆك.
ھیچ شتێك لەخۆوہ و بى دەستوور پێكنايەت. خۆ پێكھاتنىشى
مومكین نییە..

پارچە قوماشێك لەخۆوہ و بى ئەوہى بەرگدروییەك ھەبێت بۆ
ئەندازەگرتن و برپینی، ھەرگیز كراسى لى دروست نابێت.
زیندەوہرانى لەژمارە نەھاتووى سەرئەم زەویە، ھەریەكە و
بەرگیكى لەبەركراوہ كە ھەم قەشەنگە و لى ھاتووە ھەم بۆى
گونجاوہ.

مرۆڤ پێستێكى نایابى دووراوہ بە بەردا، ھەروەك چۆن ورجى
قوتبەكان خورى، میروو قاوخ، ماسى پوولەكە و بالتدە پەرى ھەیە.

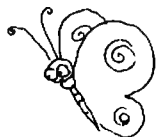
گەر گشت بەرگدروانی جیهان کۆبوونایە تەوێ نه یانده توانی له
په گهوه تا لووتکهی په له کانی، جلیکی هینده بیکه موکوپێ هه لدریوه
به ر دره ختیك، که چی خودای خاوهن زانست و دانست، بهرگی
گونجای کردووه ته بهر هه موو پوهه و گژوگیایه ک.

به گوێره ی پێداویستی بوونه وهره جیاوازه کان و گونجان بۆیان،
یه کێک بهرگی ئه ستوور، یه کێک نه رم وه ک لۆکه، یه کێک درکاوی، یه کێک
په ق وه ک بهرد و یه کێکی تر بهرگیکی ناسک وه ک په پی گولی هه یه.

له راستیدا ته نها پووخوازی دهره وه ی زینده وهران به سه و
سه روزیادیشه بۆ ئه وه ی نیشانمان بدات هیچ شتیك له خۆوه و
به پێکهوت دروست نه بووه، به لکو هه موو شتیك به گوێره ی نه خشه،
به گوێره ی پێوانه و بر، واته به پیی "قه دهر" یك به دیهاتوووه ...

هیچ شتیك له گهردووندا بێ سه رو بهر یا خود زاده ی پێکهوت و
به خت نییه، به لکو قه دهر یکی هه یه.

قه دهریش مانای "پێوانه" و مانای "بر" ی هه یه ...

ئىرادى سەربەست

پاستە ھەموو شتېك قەدەر ئىككى خۇي ھەيە، بەلام ئايا قەدەرى
درەختىك، مېروولەيەك ياخود ئەستېرەيەك ھاوشىۋەي قەدەرى
مىرۇقچىكە؟

قەدەرى درەختىك بوونە بە درەخت، قەدەرى مېروولەيەك بوونە
بە مېروولە، قەدەرى ئەستېرەيەك بوونە بە ئەستېرە، قەدەرى
مىرۇقچىكەش بوونە بە مىرۇق.

مىرۇق بوون شتېكى تەواو جىاوازە لە بوون بە بوونە ۋەرىكى
دىكە...

تۆۋىك كە لە قەدەرىدا بوونە سىۋ نووسراۋە، كاتىك چەكەرە
دەكات و پاشان پىدەگات، بەرەكەي سىۋە.

ناتوانىت بلىت: "نەخىر من نامەۋىت سىۋ بگرم، بەلكو دەخوام
ھەرمى بگرم".

وردیله میروویهک که له قه‌ده‌ریدا بوونه میرووله نووسراوه ناتوانیت
 بلّیت: "پاسته وهک میرووله به‌دیهنراوم، به‌لام من وهک ئه‌وانی دیکه
 ناکریت له‌به‌یانیه‌وه تاکو ئیواره خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی دهنکه گهنم و
 نانه‌ورده بم. ده‌مه‌وئیت کاریکی دیکه بکه‌م.. نا! ئه‌سله‌ن نامه‌وئیت
 کاریکه‌م".

هه‌رچی مۆفیشه، له‌ته‌مه‌نیدا سه‌ربه‌ست کراوه و بژارده‌گه‌لیکی
 جیاواز هه‌رله‌ سپییه‌وه بۆ ره‌ش خراوه‌ته به‌رده‌می، پێگای جیاواز
 هه‌ر له‌ پاسته‌وه بۆ چه‌پ و له‌ سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه له‌به‌رده‌میدا
 والا‌کراوه بۆئه‌وه‌ی بیگرێته‌به‌ر.

واته‌ مۆف، جیاواز له‌ دره‌خت و میروو و ئه‌ستیره‌کان، ئیراده‌یه‌کی
 ئازادی هه‌لبژاردنی پێدراوه: له‌نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا، له‌نیوان
 کارکردن و نه‌کردندا، له‌نیوان چوون و نه‌چووندا، له‌نیوان پاست و
 چه‌وتدا، له‌نیوان دادپه‌روه‌ری و سه‌تمدا، له‌نیوان سه‌لال و سه‌رامدا،
 له‌نیوان پاداشت و سزادا، بگه‌ر له‌نیوان باوه‌په‌ینان به‌ خودای تاقانه
 یاخود بێباوه‌پیدا مافی هه‌لبژاردنی هه‌یه، له‌و پێگایه‌ی بۆخۆی
 هه‌لیده‌بژێریت پێگا ته‌ی ده‌کات و له‌سه‌ر ئه‌و پێچه‌که‌یه‌ ژیا‌نی
 به‌سه‌رده‌بات.

به ئۆي، قەدەرى ئۆيمەي مەۋقە بەم شۆۋەيە بوو.

...

سەلەۋ ھەۋەي... لە پەرتەۋەي "تامە زۆي ناسىنى بە ھەشتەم" ھەۋە

لە يەك داپراۋىن. مەنەش بى ئەۋەي لە ھال و كەيفەت بېرىم پاستەۋخۇ

چۆمە ناۋ بابەتەي قەدەرەۋە.

لە پاستىدا ئەگەر وردىنەۋە دەبىنەن، پەرسىيە كەنى مەۋقە

دەربارەي بابەتەي قەدەر، بەگەشتەي پەيۋەندىدارن بە ژيانى خەۋەي

كەسى پەرسىيە كەنى و قەدەرەكەيەۋە.

كەتەم ۋەك ئەۋانەي تۆ...

بە لام پەۋنكەرنەۋەي مانەي قەدەر كە لەم بەشەدا باسەكەرد،

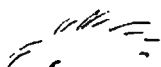
بەناغەيەكە بۆ ۋەۋەيژە كەنى دۋاتەرمان؛ چۈنكە ھەتە نەزەنەن مانەي

قەدەر چىيە، پەرسىيە كەرنە دەربارەي و گەپان بەدۋەي ۋە لامەكەيدا

ۋاتايەكەي ئەۋەي نەيىت...

بەيەك لەۋ دەستەۋانەي لەم بەشەدا ئامازەم پەيدەۋن، لە ھەندەي

بەشى داھاتەۋەدا داۋات لىدەكەم ۋەبەر خەۋەيان بەيىتەۋە.

"قهزا" يانی چی؟

پوڙانیك كه سه رقائی فیڙیوونی واتای قهدهر بووم، وشه ی
"قهزا" ش هاته بهردهمم.

ئیستا من هه ولدهدهم مانای "قهزا" ت بۆ پوون بکه مه وه.
کاتیك دهوتریت: "قهزا"، دهستبه جی پووداویکی وهك: (پووداوی
ئۆتۆمییل، کهوتنه خواره وهی پهرداخیك و شکانی، کیشانی
چه کوشیک به دهستدا له کاتی بزمان داکوتیندا) دیته بهرچاوت.
پاسته ئه مانه قهزان، به لام قهزا ته نیا بریتی نییه له مانه..
قهزا واته: "به فهرمان و به دیهینانی خودا، هاتنه بوونی ئه و
شتانه ی له قهدهردا نووسراوه له پوڙ و کاتی خویدا".

ئەو ەى لە قەدەردا نووسرايىت و پاشان بە فەرمان و دەستەلاتى
خودا بىتەبوون، پىي دەوترىت: "قەزا". ەەر لەبەرئەو ەشە ەەمىشە
پىكەو ە ناويان دەبرىت: "قەزا و قەدەر".

ئەگەر قەدەر بچوئىن بە نەخشەى كارىك، ئەو قەزا بارە
جىبەجىكراو ەكەى ئەو نەخشەيەيە.

گولکردنى تۆيىك لە بەھاردا، بەرھەمھاتنى سىو لەسەرلقى
دارسىيۆىك، لەدايىكبوونى مندال، ەەلاتن و ئاوابوونى خۆر، ئەمانە
ەەموو قەزان.

قەدەر ەەموو بەدىھاتوويەكى رابردو و داھاتو، ەەموو پووداويىكى
پىشتر و ئىستا و پاشتر لەخۆدەگرىت. بەلام قەزا تەنيا ئەو
پووداوانەيە كە پووياندو ە و ئەو شتانەيە كە بەدىھاتوون.

بۆ نموونە ئەو شتانەى ئەمىر پووياندا ھەم "قەدەر" ن ھەم
 "قەزا"، بەلام ئەو ەى سبەينى پوودەدات تەنيا لە "قەدەر" دا ھەيە.
 ئىستا با بزائين لە قەدەرى تۆدا، پرسينى چ پرسيارگە ليک ھەيە و،
 لە قەدەرى منيشدا، چ وەلامگە ليک بۆ ئەو پرسيارانە ھەيە.

ئايا راستە ھەموو شتېڭ كە پروودەدات لە قەدەرماندا نووسراو؟

نەك تەنیا ئەوانەى پرویانداو، بەلكو ئەوانەشى كە پروودەدەن لە
دەفتەرى قەدەردا نووسراون.

خودای تەك و تەنیا، زانایە بە تەواوى خانە و پێكەتەكانى
جەستەمان؛ چونكە زاتى ئەو بەدییهێنان.

خودای مەزن زانایە بە ھەر كارێك لەژيانمدا دەيكەم، ھەر
مەنگاویك ھەلیدەنێم، ھەر دەنگێك لە دەمم دیتەدەرەو، ھەر
سەدایەك دەیبیستم، ھەر بۆنێك لووتم بۆنى دەكات، ھەر وشە و

پەيغۇڭ دەينووسم، بۇ نموونە: (ئەم وشانە و ئەوانەشى دواتر دەياننووسم). ھەر ھەناسەيەك ھەلئیدەمژم، ھەر قومە ئاویك دەیخۆمەو، ھەر پارووه خواردنیک دەچیتە گەدەمەو، خۆشی و ناخۆشییەکانی پۈی تەمەن، ئەو پرسیارانەى دەیانکەم و وەلامەکانیان، پاست و چەوت، ئەو پۈگایەى لەسەرى دەگوزەریم و دوا مەنزل، تاوان و چاکەکانم، کاتى مردنم، دواپۆژم کە ئایا بەهەشت بیٹ یان دۆزەخ.. ھەموو ئەمانە و لە دەنکە لمى پۆخى دەریاکانەو تا دەگاتە گەلە ئەستیرەکانى بۆشایی ئاسمان، ھەموو لە بازنەى زانستی ئەزەلى و ناکۆتای پەرورەدگارەدان.

بەرلەوہى بیینە دنیاو، خودا دەیزانى چۆن ژياننیکمان دەبیٹ و چى دیتە سەر پیمان.

مروؤ وەك ئەوہى لە قەدەرەكەیدا نووسراو، چاوبە دنیا ھەلدینیت و دەژى، كەواتە دەكریت بلیین: "قەدەر: زانستی خودای گەرەپە بە ھەموو شتیکى پابردوو و داھاتوو، ئەوہى پوویداو و ئەوہى پوودەدات، ئەوہى بەدیھاتوو و بەدیدیت، بەدیھانتیشیان بەگوێرەى ئەو زانستە".

پیغمبر ﷺ دهفه رموئیت: "هر یه کیک له ئیوه که خودا
 دروستی دهکات، چل پۆژ به تۆمی (نوطفهیی) له سکی دایکیدا
 کۆده کریته وه و ده مینیته وه ئنجا به چل پۆژی تریش ده بیئت به
 پارچه خوینیکی مه ییو، ئنجا به چل پۆژی تریش ده بیئت به پارچه
 گوشتیک به قه د پاروویک، ئنجا گیانی به به ریدا ده کریت، جا خودای
 گه وره فه رمان دهکات به و فریشته یه که گیان دهکات به به ریدا، که
 ئه م چوار وشه یه بنووسیت، یه که م: پزق و پۆزی چییه و چی نییه،
 دووه م: نه جهل و نا کامی که یه و که ی نییه، سییه م: کارو کرده وه ی،
 چواره م: به ده بخت و به دکار ده بیئت یا کامه ران و به ختیار ده بی. " ۱.

ئایا ده کریت به دیه ئنه ر زانا نه بیئت به به دیه اتوو ه که ی؟

به ره به یان بوو، ئاسمان خۆره تاو، بۆ پیاسه کردن چوومه که نار
 ده ریا که.

شنه بایه کی فینکی ده هات. مشتم پرکرد له لمی که نار ده ریا که و
 به ره و پووی بایه که هه لّم دا.

۱- صحیح البخاری: ۳۲۰۸.

هېڅى بايه كه لمه كهى له دهستم فراند، به جۆړك كه هر
دهنكوله يه كى به لايه كدا بلاو كرده وه.

دهنكوله كانى ئو لمهى تۆزك پيش ئيستا له چنگم گرتبوو، ئيدى
با بردنى و تيكه لى هه زاران و مليونان دهنكه لمى ديكهى كردن.
ړك له و كاته دا شتيكى سهر هات به خه يالمد:

"نه بى كام دهنكه لم له و ژماره زورهى لمى كه نار دهر ياكه - كه
هر له هه زاران ساله وه له ويدان - له قه دهرى نووسرابووييت من
نهمپړ له چنگى ده گرم و پاشانيش بهر باى ددهم؟".

وتمان خودا هه موو شتيك ده زانئيت. باشه "هه موو شتيك" نهم
مشته لمهش ده گرئته وه؟

هه روهك چؤن له قولايى ئو دهر يايه دا شتيكى وشك نابيينيت،
ئاواش شتيك نيبه له سهر زهوى و ئاسمانه كاندا خودا نه يزائيت.

نهمه چؤن؟

هه موو شتيك له چوارچيوه زانستى نه ودايه، چونكه ئو هه موو
شتيكى به ديهيئاوه.

"ايا ده كرئيت به ديهيئنه زانئيت چ رهو ده دات...؟"

دلّم بپروای به مه هه بوو، ئه قلم به راستی ده زانی، به لام شتیک
 له ناخمه وه ده یوت: "باشه، چۆن؟ ئایا به لگه یه ک هه یه؟".
 به پیویستم ده زانی به لگه یه کی به رجه سته له به رچاوم بیت.. واته
 به لگه یه ک له سه ر زانستی ناکۆتای خودا، به لگه یه ک له سه ر ئه وه ی
 بیجگه له له مه که ی ناو چنگم زاتی ئه و ناگای له هه موو ده نکه
 له مه کانه .

ئه و پۆژه تا کو ئیواره ویلی وه لامی ئه م پرسیاره بووم، له
 می شکمدا ده مه یتنا و ده برد.. له م شه نوکه وه ی خه یالندا شه و داها ت.

دووریم له شار و پووناکیی کلۆپه کانی شار باشر پییدام
 دره و شانوهی ئه ستيړه گه شه کانی ئاسمان ببینم، له پوخی
 دهرياکه دا له سهر پشت پاکشام. ببینم نه ته نیا ژماره ی دهنکه لمی
 ئه م که نار دهريایه، به لکو زیاتر له ژماره ی دهنکه لمی که نار ته واوی
 دهرياکانی سهرزه وی، ئه ستيړه له ئاسماندا هیه.

ئو به لگه یه ی به دوویدا ده گه پام دوزیمه وه، ئیدی به ئاسووده یی
 توانیم ئه م وه لاهه ده ست بخه م:

"سهر هه لپړه و سه یړیکی ئاسمانی به رین بکه! تو هاتوویت باسی
 مشتیک لم بۆ ده کهیت و ده پرسیت که: ئایا خودا ئاگای له و مشتیه
 لاهه هیه که به ریات دا؟ ئه مه له کاتیڅدا، په روه ردگار زیاتر له لمی
 ژیر پیمان به پاسه رمانه وه ئه ستيړه ی وه دیه ئناوه.

هیچ کام له م ئه ستيړانه بۆ پپړه و و پله کی نییه، به لکو هه ریه که
 و خولگه یه کی خویی هیه. خودا خولگه ی بۆ هه ر ئه ستيړه یه ک دیاری
 کردووه..

ئایا ئاسمان به لگه یه ک نییه له سهر زانستی خودای تاقانه که هه ر
 له دهنکو له لاهه کانه وه تا کو ئه ستيړه کانی ئاسمان له خو ده گریت؟".

خودای گه وره ده فەرمووئیت: (جا خوداش بریاری ئاسمانه کانی دا به حەوت ئاسمان لە ماوهی دوو پۆژدا و لە هەر ئاسمانیکدا کاروباری دایە دەست فریشتەیی کارپێسپێراوی خۆی و، ئاسمانی خوارویی لە ئەرزه وە نزیکمان پازاندە وە بە چرای ئەستێرەکان بۆ جوانی و بۆ پاراستنی لە و شەیتانانەیی بۆ گوێ رَاهێڵ کردن لە دەنگوباسی ئەو ئاسمانە نزیک دەکەونە وە. ئەمە یە بریاری خوای خاوەن عیززەتی زانا بە هەمووشتیک) فصلت: ۱۲ .

سەیر بوو! ئیدی ئەو پرسیارەیی لە بەیانییە وە میثکمی داگیرکردبوو پەویە وە. چنگێک لەم هەلگرت و بەرەو ئەستێرەکان هەلما.

ئیدی هیچ گومانێکم نەبوو لە وەیی خودای تەنھا ئاگای لە هەموو دەنکە لە لێک جودابووکان هەیه .. بۆیە لە ناخە وە هەستم بە ئاسوودەیی باوە پەیتان بە زانستی و دانستی ناکووتای بە دیهێنەرە کەم دەکرد؛ چونکە هەم دەنکوڵە کانی لم، هەم ئەستێرە کانی ئاسمان بەو شیوەیە دەجووڵانە وە کە زانستی خودا لە گەردووندا نەخشاندبوونی.

ئەمەش قەدەرى ئەوان بوو. قەدەرىش: "زانستی خودای گەورە یە بە
 ھەموو شتێکی پابردوو و داھاتوو، ئەوەی پوویداو و ئەوەی
 پوودەدات، ئەوەی بەدیھاتوو و بەدیدیت، بەدیھاتنیشیان بەگوێزە ی
 ئەو زانستە".

ئیتەر باشتەر لە مە تیگە یشتەم.. واتە تیگە یشتەن لەوەی ھەرچی بەک
 بۆم پوویداو و پوودەدات لە قەدەرمدا نووسراو، ئیتەر ئاسانتەر بوو.
 خودا خاوەن زانستیکی ناکۆتایە و ھیچ شتێک نییە لە گەردووندا
 لەدەرەوێ بازەنە ی ئەو زانستەیدا بێت.

ئايا مروۇف مەحكومى دەستى قەدەرەكە يەتى؟

ئەم پەرتووكە شەشەم پەرتووكى پىرسىيار وە لامى من و تۆيە،
بېگومان ئەگەر لە قەدەرىدا چاپكران و بلاوبوونە وە ھەببىت... تەواو
نازانم من لە وە لامدانە وە دا پېشكە و تەم بە خۆمە وە بېنيو ھەيان نا...
بە لام بى گومان تۆ پۆل لە دواى پۆل پىرسىيارى زىرەكانە تر دەكەيت!
من ھەمىشە شىتېكم دوپا تەكرىر دەو و تە وە، ئە وىش ئە وە يە: ئەگەر
پىرسىيارىك لە مېشكتدا دروست بېبىت بېگومان لە بەرئە وە ھە وە لامىكى
ھە يە بۆيە لات دروست بوو.

"مادهم هه موو شتیك له قهدهرماندا نووسراوه، مادهم به قهدهریكى نووسراوه و چاوه دنیا هه لدههینن... كه وایه هیچ شتیك نییه له دهستی ئیمه ی مروڤدا بیټ! به مجورهش دهبینه مه حكومی دهستی قهدهر".

— باشه ئایا هه به پاستی ئیمه مه حكومی دهستی قهدهرین؟

— به ئی، به لام چۆن مه حكومییهك؟

كى دهبیته دایك و باوكمان، بهروار و شوینی له دایكبوون، نه ژاد، په گهز، بالا، پهنگی پرچ، پهنگی چاوه، ژماره ی پیمان و... هتد، هه موو ئه مانه له قهدهرماندا نووسراوه؛ به لام هیچ كام له مانه وهك بژارده نه خراوه ته بهرده ممان تاكو مافی هه لېژاردنی ئه و جۆره مان هه بیټ كه به دلمانه، به لكو خاوهن ویست و به دیهینه ری هه موویان خودای گه وریه.

ئه گه بهر پاره ئه و دهسته واژه یه هه به کار بهین، ئه و به ئی ئیمه ی مروڤ مه حكومی ئه م لایه نه ی قهدهرین كه باسمان كرد.

له بهر به خشنده یی ئه و ی له جیهانی تهنگ و تاریکی "نه بوون" وه هیناینیه جیهانی "بوون"، ئیمه ته نیا شوکرانه بژیریمان له سه ره، چونكه له نه بوونه وه هاتنه بوون و نه بوونه

بەرد، خاك، درەخت، گژوگيا، مشك، مېش... بەلكو بوونە مړۍ
خوى له خۇيدا بەخشىځى مەزنه.

شوكړانه بژيرى شياو با له ولاوه بوهستيت، تەنانەت تەواو ناتوانين
له واتاي ئەم بەخششه گەوره يە تېځهين.. گەر تۆزىك تېرېامېنين بۆ
گرېدانى خۆمان بە قەدەرەوه، لېرى "مەحكوم" وشەى
"سوپاسگوزار" هەلده بژيرين.

"بەلئ، پەرورەدگار! سوپاسگوزارين!
له قەدەرماندا بوونە مړۍ نووسى، بەراستى منە تبارتين..."

شتگەلځى دىكەش هەن له ژيانماندا كە بى ئەوهى پرسمان پى
بكرېت پووده دەن، بۆ نمونە: ليدانى دل، سووپى خوښ بەناو
مولولو كاندا، هەرسكردى خۆراك له گەدەدا، كار و خەباتى خانە -
كە هەندىكيان ئۆكسجين دەگوازنەوه و هەندىكيان دوانه ئۆكسيدي
كاربون -.. هەموو ئەمانه بە ويست و توانستى خوداي گەوره
هەلده سوپين، نيمه تەنانەت پەيشى پى نابهين و ئاگامان لى نيبه.
هەموو ئەو شتانهشى ئاگامان لى نيبه و پووده دەن، هەموو له
قەدەرماندا نووسراون.

هر هه ناسه وه رگرتن و دانه وه يه ك قه دهره، هر ليدانيكي دل
قه دهره...

به لي، نه گه هر ده ته ويټ نه وه ده سته واژه يه به كار به نيټ، وايه،
مه حكومي نه لايه نه ي قه دهرين. به لام پوونه كه نه
مه حكوميه ته مان به قازانجي نيمه يه، نه ي وا نيه؟
هه روه ها ژماره يه ك پيداويستى ژيانيمان هه يه بو وينه: ناو
خواردنه وه.. واته قه دهرمان وايه.

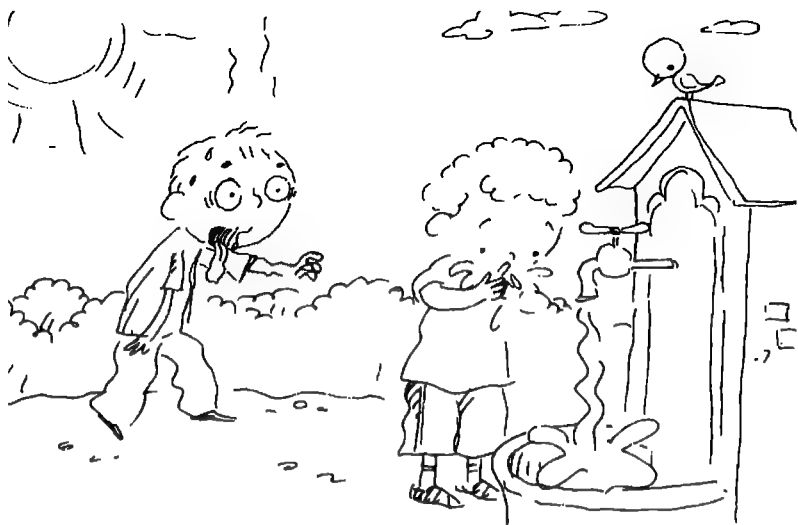
ده توانيت به مه بلټيت: "مه حكومي ناوم"، ده شتوانيت بلټيت:
"پټويستم به ناوه"، واته جياوازييه كي واى نيه بلټيت: "مه حكوم"
يان "پټويستى" ..

نەمدیوہ لە گەر مە پۆژێکی تەمموژدا کە سێکی تینوو بچێتە سەر
 سەر کانییەکی سازگار، تیرتیر ئاوی فینک بخواتەو، ئنجا سنگی
 خۆی بکووتیت و پوومەتی بپنیت ئەمە چییە وەلا "مەحکومی ئاو
 خواردنەو" یە...

بەپێچەوانەو؛ بیستوومە پاش ئاوخواردنەو و تراو: "ئۆ،
 سوپاس بۆ خودا. بەراستی ئاو بەخشینیکی بەبەهایە. ئەو زاتەی
 نیعمەتی خواردن و خواردنەو مان پێدەدات، مەزنترینە".

کە دەپرسیت: "ئایا ئێمە مەحکومی قەدەرین؟"، ئەگەر
 مەبەستت ئەمانە یە، بەلێ مەرۆڤ وابەستە ی ئەم پووەی
 قەدەرە کە یەتی.

ناتوانین دایک و باوک، شوینی لە دایکبوون، نەژادمان هەڵبژێرین.
 خودا چۆن خواستی لە سەر هەبوویت، و لە قەدەرماندا
 نووسراو. ئێمە بمانەویت و نەمانەیت، ئەندامەکانی جەستەمان
 خۆنەویستە کاردەکەن. گەر هەوالیان بزانین یان نەزانین ئەوان
 درێژە بە خەباتی خۆیان دەدەن.

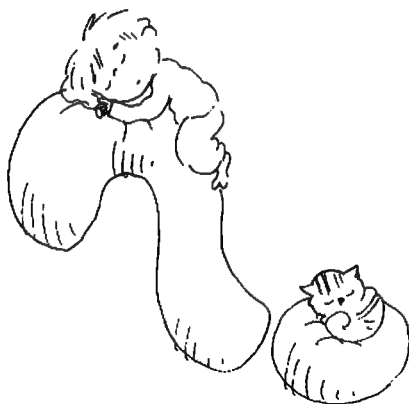
خواردن دهخۆين، ئاو دهخۆينهوه، سود له زۆربهی نيعمهتهکانی
سەر زهوی وهردهگرين. بۆيه نهگەر تۆزقائیک پيری لايکهينهوه لهبری
"مه حکومين"، دهستهواژهی "سوپاسگوزارين" ههڵدهبژيرين.

دهی ئیدی کاتی نهوه هاتووه وهلامی پرسپارهکەت بدهينهوه که
هەر لهسهرهتای گفتوگۆکهمانهوه کردبووت.

تۆ پرسیت: "مادهم ههمووشتیک له قهدهرماندا نووسراوه، ئیدی
بۆچی کاتیک کاری چهوت و خراپ دهکەم، تاوانبار منم؟ خۆ نهگەر له
قهدهرمدا نهنووسرايه ئهوکات منیش چهوتکاریم ههڵنهدهبژارد؟

مادهم خودا ده زانیت چ ده کهم و به و پپیهش له قه ده رمد
 نووسیویه تی، ئیتر گوناھی من چیه! خو کاریکم له ده ست نایهت،
 چونکه له قه ده رمد نووسراوه؟".

هیچ دل له دل مه ده، هه ریه که لهم پرسیارانه وه لامیکیان هه یه،
 به لام بهرله وه شتی که هه یه ده باره ی قه ده ر پئویسته باسی بکه یین.
 بابه تیک ده باره ی قه ده ر که نابیت قهت باسی لیوه بکه یین!

چ لیکدانه وه یه ک دهر باره ی قه دهر مه تر سیدار و ریگه پیینه دراوه؟

یه کیک بوو له پۆژه خوشه کانی سهرده می خوشگوزهرانی^۱.
ژماره یه ک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له دهوری یه ک خربووبونه وه و
به گهرموگوری گفتوگویان له باره ی قه دهر یانه وه ده کرد. له پر
پیغه مبه ری نازدار ﷺ دهر کهوت و په ست بوو له وه ی به م جوړه
مشتوم پر له باره ی قه دهر وه ده کهن، بویه مناقشه کردنی له سهر

۱- سهرده می خوشگوزهرانی، خوشبه ختی: مه به ست لئی سهرده می پیغه مبه ر ﷺ و
خه لیفه کانی راشیدینه. به عهره بی پیی دهوتریت (عصر السعادة).

بابه تی هاو شیوه قه ده غه کرد. فهرمووی: "ئه وانی پیش ئیوه بهم
جۆره مونا قه شه یان ده کرد بۆیه به تیا چون سزادران".^۱

ئه ی باشه ئیمه که ئیستا باسی قه ده ر ده که یان، هه له مان
کردوه؟

ئایا بهم کاره سنووی خۆمان تیپه پاندوه؟

"خودا ده زانییت، ئیوه نازان"

هه ر له گۆنه وه زانایانی مه زنی ئیسلام په رتوکیان ده رباره ی
قه ده ر نووسیوه و لیکیان داوه ته وه. بیکومان ناکریت ئه و زانایان
ئاگاداری هۆشداریه که ی پیغه مبه ر ﷺ نه بووین یا خود زانیبیتیان و
گوپراه لییان نه کردبیت.

بابه تی قه ده ر، هاو شیوه ی ته وای بنه ماکانی دیکه ی ئیمان له
ئیسلامدا قسه ی له سه ر ده کریت، باوه پداران پرسیری له باره وه
ده که ن و وه دوی وه لاهه که شی ده که ون، به لام لایه نیکی قه ده ر هه یه
مونا قه شه کردنی له نیتوان مرۆفه کاندایه شتیکی دروست نییه؛ چونکه

۱- سنن ابن ماجه: ۸۲.

ھەرۈك چۆن چاۋى مۇۋ تۈنلەي بىننى ھەموو تەننىكى نىيە،
 گۈچكە تۈنلەي بىستى ھەموو دىنگىك و، دەستى تۈنلەي
 دىرېۋونى بۇ ھەموو شىتېك و، قاچى تۈنلەي پۇشتىنى بە ھەموو
 پىگايەك و، شانى تۈنلەي ھەلگرتى ھەموو بارىكى نىيە، ھەرواش
 ژىرىي مۇۋ تۈنلەي تىگەشتىنى لە ھەموو چەمكىك نىيە.

بۇ نىمۇنە كەسانىك لەۋانەيە پىرسىيى ئىۋەي: "ئايى بۇچى نەك
 سەردەمكى دىكە بەلكو ئىستا ھاتۈنە تە دىئاۋە" بىيىتە خولىيى
 مېشكىيان!

بەلەم پېيىستە بزانىن، بېجگە لە بەدپەننەرەكەمان -كە لە
نەبوونەو ھىناينىە بوون و پاشان كردينى بەو مرقەئى ئىستا ھەين-
كەسى دىكە ھۆكارى ئەمە نازانئت.

ھەندىك جار من گازندەم دەکرد لەو ھى "بۆچى لە سەردەمى
خۆشەختىدا نەژيام و ئىستا لەم سەردەمدا ھاتوومەتە دنياوہ؟"
دىاربوو ھەستى خۆشىي ژيان لە سەردەمى پېغەمبەر ﷺ و،
ھاودەمىکردنى و، بينىنى پووخسارى و، بىستنى دەنگى و،
ماچکردنى دەستى پىرۆزى پالى پېوھتابووم بۆ ئەم بۆچوونە. دروست
بىرنەکردنەو ھەربارەى ئەو ھى خودا بۆچى. لەو سەردەمدا
بەدىنەھىناوم، واىکرد كەم كەم دەنگى ناپەزايى لە ناخدا
بەرزىتەو ھە.

ماوھەك ھەردەموت و دەموتەو ھە: "ئاخ! خۆزگە لە سەردەمى
پېغەمبەردا دەژيام! باشە من بۆچى لەم سەردەمدا دەژىم؟".

لەبرى ئەو ھى ھەردەم سوپاسگوزارىم بەرامبەر ئەو قەدەرەى
خودا پېمى بەخشىو ھە، كەچى بەپېچەوانەو ھە، ناپازىبووم! بە ئەقلى
ناكامم، سووربووم لەسەر ئەو ھى ئەگەر لە سەردەمى خۆشەختىدا
ژىابام لە ئىستام باشتە دەبوو، بەلەم خالىكى زۆر بنەپەرتىم

له بیر کردبوو، ئه ویش: له سهرده می خوشبه ختیدا هه موو که سێک خوشبه خت نه بووبوو. خو ئه بوبه کرو ئه بوجه هل، هه ر دووکیان له سهرده می خوشبه ختیدا ده ژیان.

ئه ی من چون هینده دلتیام له وهی ئه گهر له و چاخه دا ژیا بام ده بوومه هاوه لی پیغه مبه ر ﷺ؟

خودا بمانپارێزیت، ده کرا یه کێک بووما یه له و بیئاوه پانه ی له شه پی به دردا شمشیریان له پیغه مبه ر ﷺ هه لکیشا.

ئه ی باشه ئه م ئه گهره ی که ئیستا دوا ی (١٤٠٠) سال بیری لیده که مه وه مووه کانم گرژده بن؛ یه کێک نه ده بوو له ئه گهره کانی چاره نووسی من؟

به لام ئه وه تا هه نووکه هه ست به ئاسوده ییه کی وا ده که م، ده لێی که شتییه کم له شه پۆله زه به لاحه کانی ده ریا پرگار بووم و گه یشتوومه ته که نارای سه لامه تی.

ئایینی ئیسلام هات و سهرده مه کانی پۆشن کرده وه، وه ک تاجیک چوو ه سهر سه ری جیهان. ئیدی منیش چاوم به دنیا یه کی وادا هه لهننا و پێویسته سهره تا ستایشی ئه مه بکه م.

بهائی پاسته (۱۴۰۰) سال دورم له بینینی پیغه مبر ﷺ به چاوی
 ئاسایی و بوون به هاوپی هاوه لانی، به لام ئه و ندهش دورم له وانه ی
 بیشرمانه دوژمنایه تییان ده کرد.

له کاتیکدا به رده وام مه و دای نیوان خۆم و بیواوه پان فراوان
 ده کهم، هاوکات به یادکردنه وه و شوینکه وته بوون خۆم له پیغه مبر
 ﷺ و هاوه لانی نزیکتر ده که مه وه. واته بوونم له م سه رده مه دا
 باشتینه بۆ من!

که وره ترین چاکهش ئه وه یه خودا له قه ده رمدا "هاتنه دنیا" ی
 نووسیوه.

په خنه گرتن له وه ی "با له بری ئه م سه رده مه له و سه رده مه دا
 بزیا مایه، له بری ئه م ولاته له فلان ولات بهاتمایه ته دنیا وه" شتیکی
 شیاو نییه بۆ مرۆفی ژیر. بیگومان خودای تاقانه زانایه به وه ی چی
 باشتینه، نه ک من.

خودای که وره ده فه رموویت: (له وانه یه شتیکتان پی ناخۆش بیّت،
 که چی خیری تیدا بیّت بۆتان، هه روه ها له وانه یه شتیکتان پی ناخۆش
 بیّت، که چی زیانتانی تیدا بیّت. خودا به نهینیی کار ده زانیّت و
 ده زانیّت چی خیری تیدا یه بۆتان، ئیوه نایزانن) البقرة: ۲۱۶.

خۆ ئەگەر هېشتا بۆلۈپ مەن خاۋازيارم لە سەردەمى پېغەمبەردا
ژىابام و يەككە بوومايە لە ھاۋەلان، ئەۋا مەن بە ئايەتتەك ۋە لامەت
دەدەمەۋە:

خوداى گەرە دەفەر موۋىت: (گەشتەن بەم لىخۇش بوۋىن و بەم
بەھەشتە. فەزىل و لوتقى خودايە بە ھەركەسىكى دەدات كە خۇى
مەيلى لى بېت و، خودا خاۋەنى فەزىل و لوتقى گەرەيە) الحديد: ۲۱.

ھېچ كاتتەك ناتوانىن تەۋاۋ تېگەين لە ھۆكارى بىنەپەتتى
ھاتنەدنيامان لەم سەردەم و ۋلاتە و پەرگەزماڭ ئايا كچ بېت يان كوپ.
خۆ ئەمانە ھەمويان ويىستى بەدپەيئەنرەكەمانى لەسەرە.

بەم جۆرە پېشەۋامان پېنمايىمان دەكات موناۋەشەي ئەم لايەنەي
قەدەر نەكەين، چونكە ناگەينە ھېچ دەرەنجامېك، تەنانەت
پايسپاردوۋىن ھاۋدەمىي ئەۋانەش نەكەين كە موناۋەشەي لەسەر
دەكەن.

بۆچی بەشېك لە مروۆقەكان هەژارن و ئەوانى دىكە دەولەمەندن؟

(ئىمە تاقىتان دەكەينەو و دووچارى هەندئ ترس و برسىتى و كەمى دارايى و مردن و كەمى بەروبوومتان دەكەين، تا بزائين كى خوگر دەب و كى بىزارى دەردەبىت. ئەى موخەممەد موژدە بدە بە خوگرەكان كە خوداى گەورە پرووى مېھرەبانى لىيانە و پەخمەتبان بەسەردا دەبارىتت* ئەو خوگرانەى كاتى تووشى بەلەيك دەبن بىزار نابن و پەخنە لە كارى خودا ناگرن و دەلەين: ئىمە هەموومان مولكى خوداين و لە پاشەپوژىشدا بو لای ئەو دەگەرپىنەو، چىمان بەسەردىتت ئارەزووى خوئەتى) البقرة: ۱۵۵-۱۵۶.

سەردەمىك پادشاىك هەبوو. بى ئەوئى هېچ پىويستى بە گەلەكەى بىت، خەلات و ديارى بەنرخى پى دەبەخشىن، بەلام بەيەكسانى و هەمان ديارى نەدەدايە خەلك، بەلكو بىويستايە چەند بداتە هەركەسىك ئەوئەندەى دەدايە، لەبەر حىكەمەت و دانايىەك كە

تەنیا خۆی پېشۈوخت دەيزانى، زۆرى دەبەخشىيە ھەندېك كەس و
كەمى دەبەخشىيە بەشىكى دىكە.

بەشىك لە گەل بى گويدانە كەم و زۆرى بېرى ديارىيەكان دەيانوت:
"ئەمە ديارىي پادشاھە. ديارىي پادشاھەك كە دەبەخشىت بى ئەوھى
مەجبورى بەخشىن بىت، كەواتە كەم و زۆرى تىدا نابىت"،
خەلاتەكەيان ماچ دەكرد و دەياخستەسەر سەريان و
سوپاسگوزارىيان نىشان دەدا.

ھەرچى بەشەكەى دىكەى گەلەكەشە خەلاتى خۆيان و ئەوانى
دىكەيان بەراورد دەكرد و ھەمىشە سكالايان دەكرد: "ئەم پادشاھە
بۆ وا دەكات، زۆر دەداتە ئەوان و كەم بە ئىمە. دەبىت دادوھرى لە
كوئى ئەمەدا بىت؟".

بەھۆى ئەوھى ھەردەم چاويان لەسەر بەشى كەسانى دىكە بوو،
بۆيە بەشەكەى خۆيانىيان نەدەبىنى. ۋەك بلئىت پادشا ناچارە
خەلاتيان بكات.

ئەمە لە كاتىكدا نە پادشا ناچارىبوو خەلات بداتە كەس، نە كەسنىك
ماڤى ھەبوو بەزۆر داواى خەلات لە پادشا بكات.

ئەمە چىرۆكك بىو، وەرە ئىستا لە پوانگەى ئەم چىرۆكەو
سەيرى پىدەشتى وەلامەكان بکەين و وەلامى دوست بۆ
پرسىارەکەى تۆ ببينەو.

- بەپای تۆ پادشا ستمى کردووە کە زۆرى دەبەخشىە

کەسانىک و کەمى بەوانى دیکە دەدا، ئايا نادادگەرى کردووە؟

- نەخىر، چونکە ستم و نادادگەرى کاتىک دەبىت کە شتى

کەسىکى دیکە زەوت بکەيت ياخود لات بىت و نەيدەيتەو، بەلام

خەزىنەکانى پادشا تەنيا هى خۆى بوون. کەسى دیکە پشکدار

نەبوو تىياندا. هەروەها ئەم بەگوێرەى ويستى خۆى خەلاتى

بەخشىووەتە خەلک. واتە کەس بۆى نىيە بلایت بۆچى پادشا کەمى

داوہ بە من و زۆر بە کەسىکى دیکە، چونکە خۆ پادشا ناچار

نىيە خەلات بداتە خەلکى. ئەگەر ببەخشىت، ئەوا لە بەخشندەى

خۆيەتى.

مرۆفیش بەهەمان شىوہە. خودای تاک و تەنھا بى هیچ ناچارى و

پىويستىيەك مرۆفى لە نەبوونەو هینايەبوون. واتە خودا مرۆفى وەك

بەرد، درەخت ياخود مشكى كىلگە بەدينەهینا، بەلكو وەك مرۆف

هینايەبوون.

چاوی بۆ بینین، گویچکە ی بۆ بیستن، زمانی بۆ ئاڤاوتن و لووتی
بۆ بۆنکردن پێبەخشی.

پووناکی، دەنگ، بۆن و تامی بەدیھینا... دەستی بۆ گرتن و قاچی
بۆ پۆیشتن پێداین.

خۆ دەکرا زیندەوهرێکی خۆل خۆر بووینایە، بەلام ئەو زاتە خۆلی
دەرخواردی درەخت دا و لەسەر پەلەکانی میوهی بۆ ئێمە
شۆپکردەوه.

دەکرا زیندەوهرێکی گیاخۆر بووینایە، بەلام ئەو گیای درەخواری
ناژەلان دا و شیرێ ئەوانیشی پێشکەشی ئێمە کرد.

خۆ دەکرا بێ ئەوهی بزانی ههنگوین چیه بژین، بەلام ئەو
میروویهکی چکۆلە ی بەناوی "ههنگ" وه بەدیھینا و ههنگوینی
پێشکەش کردین که شیرینترین و بهسوودترین خۆراکه.

ئەگەر تەنیا یەك میوه —بۆ نمونە سیۆ— بەدیھینایە، ئەو کات
بە مێشکی کاماندا دەهات بڵێن: "باشه سیۆ خوشه، بەلام چ دەبوو
ئەگەر لە هاویندا میوهیەکی ئاوداری شیرینی گەورە هەبوایە بەو
گەرمایە ئۆشمان بکرایە"؟

ئەى پىم نالئيت خودا چ پئويستىيەكى بە بەديهئانى تام و بۆن و
رەنگ و شئوھى جياواز ھەيە؟

پەرھەردگار، چواردەورمانى بە تام و بۆنى جياواز، سەوزە و
مىوھى فرھەچەشن، گول و گولزار و درەختى ھەمەجۆر
پازاندووەتەوھ... لە ھەموو ئەمانە گرنگتر مئشكى خستە ناو کاسەى
سەرمان و ژيرى پئبەخشىن، كە بەھۆيەوھ بوونى خۆمان و بوونى
زاتى خۆيى پئناساندووين.

ئايا گەر مەزە لەناو ئەم ھەموو ناز و نىعمەتەدا ھاوشئوھى
سكالاکەرانى ناو چىرۆكەكە تەماشائى مال و سامان و ئۆتۆمبىل و
پارەى كەسانى دىكە بكات و گازندە بكات بلئت: "بۆچى نەيدايە
ئئمەش؟"، نەنگى نىيە؟

خودای گه وره ده فره رموویت: (خودای گه وره ئیوهی له سکی
 دایکتان ده رکردوه له حالیکدا که هیچتان نه ده زانی. هه روه ها هیزی
 بیستن و بینین و دلی بۆ دروست کردوون به لکو شوکرانه بژییری خودا
 بکه ن) النحل: ۷۸.

ئوهی ده که ویتته سه ر ئیمه ی مرۆف سوپاسگوزارییه له به رامبه ر
 ئه و هه موو به خشنده ییه ی خودا که بی ئه وه ی هیچ ناچار بیت
 ده یاننوینیت، نه ک سکا لاکردن له وانه ی پتی نه به خشیوین، ئه وه تا
 ده فره رموویت: (خودا پاداشی شایانی ئه وانه ده داته وه که شوکری
 ده که ن له سه ر نیعمه تی ئیسلام و له سه ری ده مینن و خوگر ده بن)
 آل عمران: ۱۴۴.

هه روه ها ئه م دنیا به دنیا ی تاقیکردنه وه یه، خودا که سانیک به
 ده وله مه ندی و که سانیک دی که به هه زاری تاقیده کاته وه.

خودای گه وره ده فره رموویت: (زۆر چاک بزائن مال و دارایی و
 نه ولاد و نه وه تان هۆی ئاژاوه و نه گبه تین بۆتان و، خودای گه وره
 ده یه ویت تاقیتان بکاته وه. به راستی پاداشی گه وره و گران لای
 خودای گه وره یه.) الأنفال: ۲۸

دوچار تاقیکردنه وه کۆتایی دیت، دهوله مهنده دهوله مهنده یتیمه که ی
وهه ژاره ژارییه که ی له دوا ی خوی جیده هیلت و ده پوات.
دهره نجام نه و که سه ی له ژبانی دوا پوژدا به چوونه به ههشت
پاداشت ده دریتته وه، نه وه ئیدی براوه یه.

بوچی که سانیك جوانن و که سانیك ناشیرین؟

نه م بابه تهش هاوشیوه ی بابه تی دهوله مهنده ی وهه ژارییه؛
سو پاسگوزاری به رامبه ره وه ی هه مانه و ئارامگری له سه ره وه ی
نیمانه. واته وهك دهوله مهنده ی وهه ژاری، جوانی و ناشیرینیش
پرسیاریکی تاقیکردنه وه که یه.

جگه له وه، خو ئیمه ی بهنده مافمان نییه داوا ی بالایه کی به رزتر،
قژیکی خاوتر، چاویکی په نگاوپه نگتر و پووخساریکی جوانتر بکه ین..
به لام زور هوکاری دیکه هیه پالنه رمانه بو شوکرانه بژییری له سه ره
نه وه ی وهك مروژ به دیهینراوین.

جوانی و ناشیرینی راسته‌قینه

بابه‌تی (جوانی و ناشیرینی) مان به‌وردی له پهرتووکی "بۆچی ناتوانم خودا ببینم" دا باس کرد، بۆیه پیشنیاز ده‌که‌م دووباره ئه‌و پهرتووکه بخوینیته‌وه، به‌لام پیم وایه وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی ته‌نیا که‌مێک له‌و بابته به‌سه بۆ تێگه‌یشتنت:

جلوبه‌رگیکی جوان ده‌کریت ئیمه جوان نیشانبدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی به‌پراستی جوان بین. چونکه کاتی‌ک جله‌که‌مان دا‌که‌ند، ئیدی جوانیه‌که‌ش داده‌مالێت له‌به‌رمان و له‌دۆلابه‌که‌دا به‌هه‌لواسراوی ده‌می‌نیته‌وه، بۆیه ئه‌و جوانیه‌ی پۆشاک پیمان ده‌دات، جوانیه‌کی کاتییه و هی ئیمه نییه. له‌گه‌ڵ لابر‌دنی پۆشاکه‌که‌دا جوانیه‌که‌ش نامی‌نیت.

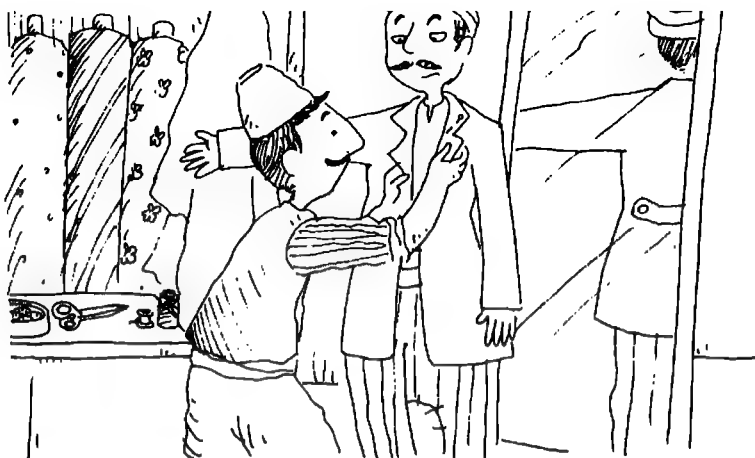
به‌هه‌مان شیوه؛ جلیکی ناشیرین ده‌کریت ناشیرین نیشانمان بدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه به‌پراستی ناشیرین بین. هه‌ر که جله‌که‌مان گۆپی، ئیدی هیچ ئاسه‌وارێکی ئه‌و ناشیرینییه نامی‌نیت.

جەستە بۆ مرۇق ۋەك پۇشاك وايە. خۇ گومانىش لەۋەدا نىيە كە
ئەم پۇشاكە —جەستە—يە چ جوان بىت چ ناشىرىن، پۇژىك دادىت
كۆن دەبىت و پاشان لەژىر گۇدا دەپزىت..

ئەۋەى مرۇق دەكات بە مرۇق: (ژىرى و، پۇج و، وىژدان و، دل و،
ئەندىشە و، ھىوا و، بىروباۋەپ و، ھەستى ترس و شادومانى و ئەو
تايبەتمەندىيانەيە كە لە ژىر ئەو جەستەيەدان).

ھەروھە ئىمەى مرۇق چ جوان چ ناشىرىنمان، پۇژىك دىت مالتاۋايى
لەم دىنبايە دەكەين. ئەۋەى لەگەلماندا دەمىننىتەۋە، چاكە و
خراپەكانمانە، دادگەرى و ستەمكارى، سەخاۋەت و پەزىلى، ئىمان
يان بىباۋەپى، دواچار پاداشت ياخود سزايە!

بەدەستەۋاژەيەكى دىكە، جوانى و ناشىرىننىيە پاستەقىنەكان..
ۋاتە ئەۋكاتە ديارىدەدات كى بەپاستى جوانە و كى ناشىرىن.

ئايا كه مئەندام، سته مى لىكراوه؟

سەردەمانىك بەرگدروويه كەهەبوو. بەرگدروويه كى تا بلىت
دەستپەنگىن بوو! بەهۆى ناوازهىي ئەو جلكانهى دەيدروون،
ناوبانگى بە هەموو لايەكدا بلاو بووبووهوه.

ئەم بەرگدرووه، كەسىكى هەژارى بەكرى گرتبوو تاكو ئەو
پۆشاكانهى لەبەردا تاقىبكاتهوه كە دەيدروون.

جلوبەرگى يەك لەيەك قەشەنگەرى لەسەر پياوهى هەژار
تاقىدەكردهوه و ورد دەبووهوه لە شىوازى وەستان و
پىكوپىككەيه كەى. بەپىي شارەزايى و ويستى خۆى دەيپرى،
كەموزيادى دەكرد و دەيدوورى.

پۆڭڭىيان كابراى ھەژار-ئىدى نازانم داخۆ پۆڭانى نەبوونى و
نەدارىي بىرچووبوۋە ياخو چى - بە بەرگدروۋە زاناكەى وت: "ئەرى
تۆ بۆچى ئەم جەلى بەر مەن دەپرېت و قارسى دەكەيت! تەواو پىك
بوو بە بەرم. ئەدى نابىنىت چەند جوانە لەبەرمدا و لىم ھاتوۋە؟".

بەرگدروۋەكەش ۋە لامى كابراى بەم شىۋەيە دايەۋە:

"تۆ بە چ مافىك ۋا بە مەن دەلىت! خۆ ئەم جەلى لەبەرتدايە ھى
تۆ نىيە، بەلكو مەن بۆ مەبەستىكى تاييەتى خۆم كىدوۋەتە بەرت.
بىرېن و قارسى كىدەكەشى لەبەر چەند ھىكەمەتېكە كە تۆ نايىزىت.
بۆيە كورت يان دىرېڭى دەكەمەۋە، چۆن ئارەزووم لىتېت ۋا
دەيدرووم.. ئەى پىم نالىت تۆ چىت بەسەرھاتوۋە. ئايا پۆڭانى
نەدارىي خۆت بىرچوۋەتەۋە؟ لەبرى ئەۋەى شوكرانە بىزىر بىت،
پەخەنە لە مەن دەگرىت؟!"

چىرۆكەكە مان لىرەدا تەواو بوو..

ئىستا تۆ بىرىك لە جەستەى خۆت بىكەرەۋە!

كاتىك چاوت بە دنيا ھەلھېنا، بە بەرگىكى تاييەت بە مۇۋەۋە
ھاتىتە دنياۋە. زۆر باش دەزانىت، ھىچ پارەيەكت نەدابوۋ لەبەرامبەر

وەرگرتنى ئەو جەلەدا. ھېچ بەرامبەر ئىكت نەدابوو لە پېئناو ئەو ەى لەبرى
مەپئك -كە ئىستا لە نۆرەى سەرپرېندايە لە كوشتارگە - بېيتە
مروفتك و ئىستا ئەم پەرتووكە بخوئىنەتەو.

ئەو خوداوەندەى تۆى لە نەبوونەو ەىئاو ەتە بوون، لەبرى بەرد
و دار کردووشىتى بە مروف. ەروەك چۆن نەىکردوويت بە شىلم يان
دار ەرمى.. ياخود كۆتر، يا كەروئشك، يا سىسرك.. چونكە
سەردەمانئك نە تۆ ەبوويت نە ئەوان!

بۆ خودا ھېچ جياوازيەكى نەبوو كە تۆ وەك مروف يان ەريەك لەو
گياندارانەى دىكەى ناومانھيئنان بەدىيھيئەت. تەنيا ئەو ەندە نەبەت
خودا وىستى لەسەر بوو تۆ وەك مروف بېيتەبوون. ەر بەو جۆرەش
لەسەر جوانترين شىو ەدىيھيئەت.

كاتئك لەداىكبووويت لەبرى پېستەى بەرخۆلەيەك، بە پېستى
مروفبوونەو ە لەداىكبووويت. ئايا ئەگەر بۆت بلووايە، ئەو پۆشاكەت
دادەكەند؟

بۆ نمونە لەبرى ئەو ەى مروفتكى شەل بېت، ەزەت دەکرد
پشیلەيەكى چوار پى بوويتايە و ەمىشە لەسەر چوار پى ساغ و
سەلىم راو ەستايەتايە؟

ئەى ئەگەر چاوت نابىنا بووايه؟

دەستەكانت گۆج بوونايه؟

گویت كەپ بووايه؟

مروفايه تىي خۆت دەگۆپپيه وه؟

خودا يارمە تىي برا و خوشكانى خاوهن پىداويستىي تايبە تمان
بدات، ئىمەى لەشساغ ناتوانىن تەواو تىبگەين لە ئەستەمى و
زەحمەتى ژيانى پۆزانەى ئەوان، بەلام هەلومەرج هەرچۆنێك بێت،
مروفا دەست لە مروفا بوونى خۆى هەلناگریت. ئەى تخوا وانىيه؟

تكايه بە هەلە لىم تىمەگە، من لىرەدا هەولنادەم مردنت نىشان دەم
و پازىت بکەم بە سورىژە، ياخود خراپترىنت نىشان بدەم و پازىت
بکەم بە خراپ، بەلکو هەول دەدەم ئەوەت تىبگەيهنم كە ئەوانەى
پىمان دراون چەندە بەنرخ و بەبەهان. خۆ ئەگەر قایل نەبين بەوەى
هەمانە، توانا و بازووى يارىزانە بەناوبانگەكانى گۆرەپان و
مەيدانىشمان پىبدریت، ديسان هەر پىي دلخۆش نابىن.

خۆ لەپاستيدا ئەگەر ئىمە بۆ هەتاھەتايە لەم دنيايەدا بژياينايە،
ئەوكات كەمئەندامى دەبووھ كارەساتىكى مەزن لەسەر شانمان.

بەلام ئاشكرايە ژيانى ئەم دىنبايە ژيانىكى جاويدانى نىيە، بەلكو
 ژيانى جاويدانى لەو دىنيا چاۋەپوانمانە. پۇژىك دىت ھەموومان
 مائىتاۋايى لە جىهان دەكەين. خۆشەويستانمان جەستەي ساردوسپر و
 بېگيانمان ھاۋشىۋەي تۆۋى درەخت لە گىلدا دەنىژن.

كاتىك پۇژى زىندوۋكردنەۋەي مزگىنىدراۋ داھات، ۋەك ئەۋەي
 خوداي تاقانە بەلئىنداۋە، بەھارى ھەمىشەيى تەمەن دىت و زىندوۋ
 دەبىنەۋە و دەگەپىنەۋە زىدى ئەسلى خۇمان.

ئەۋكەسانەي بۇ ماۋەيەكى كاتى لىرە نابىنان، لەۋى بۇ
 ھەتاھەتايە دەبىنن. ئەۋكەسانەي لىرە بۇ ماۋەيەك قاچيان تەۋاۋ
 نىيە، لەۋى بۇ ھەمىشە لە پىياسە و گەپاندان.

پىقەمبەر ﷺ دەفەرموئىت:
 "ئەۋانەي لەدىنبا لەش ساغ بوون،
 كاتىك لە پۇژى قىيامەتدا دەبىنن
 چەندە پاداشت بەكەسانى بەلادار
 دەدرىت، ئاۋات دەخۋازن كە

ئەمانىش لە دنيادا پېستيان ئى بکرايه ته وه! " ١

ههروهها پېغه مېهر ﷺ له فهرمووده يه کى قودسيدا ده فهرموئيت:

"خوداي گه وره ده فهرموئيت: کاتىک دوو چاو به و شیرين و نازدارييه،

له بهنده ي خۆمم سهنده وه و گيرۆده ي داوي کوئيريم کرد و ئه ويش

مهردانه له ژير باري تاقىکردنه وه ي مندا نارامى گرت و دداني به خويدا

گرت و، به بهشى من پازى بوو، ئه وه منيش ههقى بۆ ده که مه وه و

له باتى ئه و دوو چاوه، له قيامه تدا به هه شتى ده ده مى". ٢

١- سنن الترمذي: ٢٣٨٤

٢- صحيح البخاري: ٥٢٣٦

مادهم خودا بۆخۆی ده زانییت من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیتر ئه وکات تاوانی من چیه؟

ئایا قهت بیرت کردوه ته وه له جیاوازیی نیوان زانین و کردن؟
ئه گهر نه ختیك بیر بکهینه وه ده بینین: له ناو خودی پرسپاری
"مادهم خودا بۆخۆی ده زانییت من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیدی
ئه وکات تاوانی من چیه؟" دا وه لامه که ههیه.

به گویره ی پرسپاره که، بکه ر منم، زاناش به کرده وه که ی من
خودایه ! ئایا ئه گهر له م نیوه نده دا کرده یه کی خراب هه بییت هی
کییه؟

بیگومان کی ئه نجامی بدات، هی ئه وه!

قەدەر بریتییە لە زانستی خودای تاقانە بە پابردوو و داهاتوو،
خولقاندنی پووداوەکانی دنیا بە گۆیڤەری زانستەکە. بەو پێیە خودا
زانایە بەوێ من و تۆ و ھەموو مەزھەکانی دیکە سەبە چ دەکەین.
لە بەرئەوێش دەزانیت لە دەفتەری قەدەرماندا کردەوێکانی پابردوو و
داهاتوومان تۆمارکراون.

باشە ھۆکاری ئەجامدانی ھەڵەکانمان ئەوێە لە قەدەرماندا
نووسراوە؟ یاخود بەوێ ئەوێ خودا بە زانستی بێسنووری خۆی
دەزانیت بەندەکە چ ھەڵەیک دەکات بۆیە لە چارە نووسیوە؟
بێگومان بژاردە دوو ھەم پاستە!

کردگار لە بەرئەوێ بە زانستی بێ سنووری خۆی دەزانیت ئێمە چ
کاریک دەکەین، بۆیە نووسیویەتی.

کەواتە کاتیک ھەڵە یان تاوانیک دەکەین مافمان نییە بڵێین: "چ
بکەم، خودا وا لە قەدەرمی نووسیوە. تاوانی من چییە؟" یان
"مادەم لە قەدەرمدا وا نووسراوە، ئیتر ھیچ لە دەست دیت؟".

•••

ھاوشیوێ پەرتووکی دیکە ئێمە زنجیرە، کاتیک بابەتیکت
بۆ شیدەکەمەو، ھەول دەدەم بە نمونە پێویست تێتگە یەنم.

نمونه وهك دوربينيك وايه و پښگای دوری تیگه یشتن نزيك
دهكاته وه .

نیستا چیرۆكی پهیوهندیار به بابتهكته بۆ باس دهكهم، بهو
شیوه یه سانتر له مه بهستهكهم تیدهگهیت:

کابرای سهر گردهكه

دوو برادر له سهر لووتكه ی ته پۆلگه یهك دانیشتبون، به دهم
وتویژوه ته ماشای دیمه نی چوارده وریان دهكرد. له دامینی
به رزاییه كه دا هیلیکی ئاسنین هه بوو، هه موو چهند كاتزمیر جارێك
شه مه نده فره یکی پيدا تیده په پی.

دوای ماوه یهك دهنگی زهنگی شه مه نده فره یك هات. نا نا، دوو
شه مه نده فره!

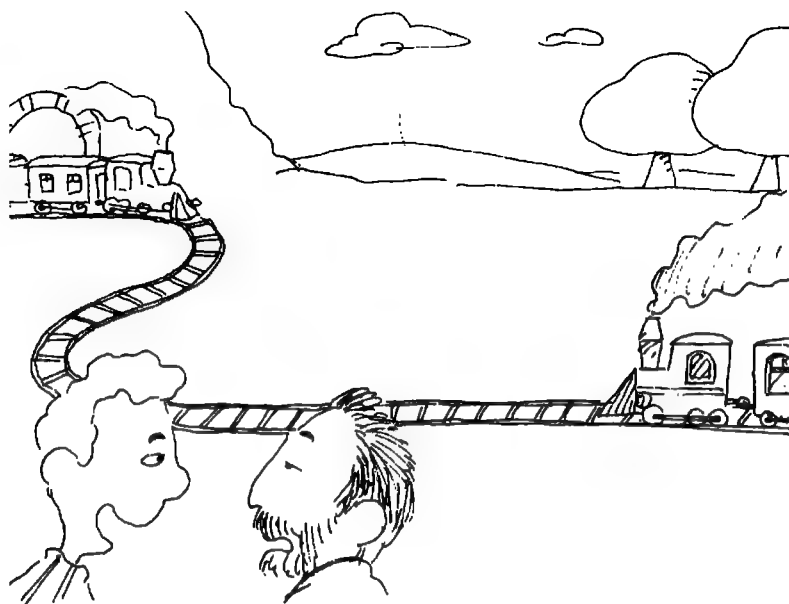
- شه مه نده فره یك وا دیت.

- تۆ بلیتی له كام لاوه بیت؟

- بپوانه له ولایه وه!

- به لام خۆ له ولاشه وه وا دیت!

- نا كاکی خۆم، چۆن شتی وا ده بیت؟

- ده سه پرکه !

- ئه ئى ھاوار، خۆ ئه وەتا له هەردوو لاوه شەمەندەفەر دیت. ئه ئى

ئىستا چ پوودەدات؟

- له سه دا نه وەد پێکدا ده کێشن.

- ئه ئى ده بێدەنگ به، دەم به ھاوار مەبە و قسەى خراپ مەکه !

- براله، تۆ بلێى من هەز بکەم پێکدا بکێشن؟ بەلام هەرکەسێک

لێرەو تەماشایەکات و بیانبینیت، دەبینیت و دەزانیت ئه و دوو

شەمەندەفەر تۆزیکى دیکە ده کێشن به یه کدا !

- دیسان تۆ وا مەلێ! له وانه یه هیچ پووداوێک پوونەدات.

- پشت به خودا پروندات! به لام ته ماشا، زۆر لێك نزیكبوونه وه و
نییه تی وهستانیان نییه. من ده لێم ده کێشن به یه کدا! ... ئه وه تا
پێکیانداکێشا!

- باش بوو واتکرد؟

- من چیم کردووه؟

- له وکاته وه ده لێت ده کێشن به یه کدا، ده کێشن به یه کدا! تا کو
ئه وانیش پێکیاندا!!

- ئای خودایه، ئه وه تۆ ژیریت له ده ستداوه! یانی له به ره ئه وه ی
من زانیم و هه والّدا، دوو شه مه نده فەرکه پێکیاندا؟!!

- بێگومان، ئه گه ر تۆ نه تزانایه و نه توتایه، ئه وا ده عمیان
نه ده کرد.

- من له ژیاندا شتی وا سه یرم نه بیستووه! شه مه نده فەرکه کان
پێکیاندا و به ر له پروداوه که من زانیم. له به ره ئه وه ی زانیم، هه والّدا.
به لام خۆ له به ر زانین و هه والّدانی من، شه مه نده فەرکه کان ده عمیان
نه کرد. ته نیا له به ره ئه وه ی پێشتر په وتی دژیه یه کیان و ئه وه م ده بیینی
که پاش که میکی دیکه پێکدا ده کێشن، پروداوه که م زانی و هه والّدا.

ئەگەرنا قەت دەبىت بەھۆى ئەوھى من وتوومە دەكىشن بەيەكدا، دوو

شەمەندەفەرى زەبەلاح پووبەپوو بكىشن بەيەكدا؟

- پاست دەكەيت.

- واىە، بەلام وابزانم تو نہختىك درەنگ لەمە تىگەيشتیت..

ئىستا وەرە ئەم چىرۆكە بەينە و بەرجەستەى بکە و پرسىارەکەى

خۆمان ھەلبەسەنگىنە. پرسىارەکە چى بوو؟

"مادەم خودا بۆخۆى دەزانىت من لە داھاتوودا چى دەکەم، ئەى

ئەوکات تاوانى من چىيە؟"

با بلىين من ھەلەيەکم کرد، بۆ نمونە درۆيەکم کرد.

ئەوکات دەکرىت بلىيت: "لە قەدەرمدە درۆکردن نووسرابوو بۆيە

درۆم کرد. واتە بىتاوانم؟"

ئەگەر بتوانم شتىكى وا بلىم، ئەوا دەبىت ماف بەدەمە کابراى سەر

گرەدەکەش کە دەيوت: "لەبەرئەوھى تو زانىت و ھەوالى

پىکداکىشانە دان، بۆيە دوو شەمەندەفەرەکە پىکیانداکىشا. تو

ئەوانت پىکداکىشا."

بەلى لە قەدەرى مندا درۆکردن نووسرابوو، بەلام درۆکردنى من

بەھۆى نووسراوەکەى ناو قەدەرەوھە نەبوو، بەلکو لەبەرئەوھى خودا

به زانستی بى سنوورى فراوانى خوى دهيزانى من درو دهكهم بويه له
قهدهرمدا نووسىي..

ئەى باشە، تاوانى من چييه؟

تاوانى من دروکردنه! بويه ناتوانم تاوانهكهم بخهه سهه
قهدهرهكهم.

ئەهه پيك وهك كهسيك وايه كه دزيى كردييت و له دادگا بهم
شيوهيه بهرگري لهخوى بكات:

"چ بكهم جهنابى دادوهر! له قهدهرمدا دزيكردن نووسراوه.
ئەگەر له قهدهرم نه نووسرايه، دزيم نه دهكرد. من قوربانى دهستى
قهدهرم."

ئايا قەدەر زۆرمان لىناكات؟

پۇڭتېكىيان لە ماركىتتەكەى لای مالى خۆمان ميوەم دەكپى، لەو كاتەدا پرسىيارىك دەربارەى قەدەر لام دروستبوو. ئىتر نازانم چۆن مەوۇ لەكاتى ھەرمى كپىندا پرسىيار دەربارەى قەدەر لە مېشكىدا دروست دەبىت؟ پرسىيارەكە بەم جۆرە لام گەلە بوو:

ەلاگەيەكم ھىنا و لەسەر مېزى ميوەكان دەستمكرد بە ھەلبۇاردنى ھەرمى.

داندەداندە لە ھەرمىكان وردەدەبوومەو، ئەگەر فلىقاوييەكى بچوكم پېوھ بېينىايە دامدەنايەوھ و نەمدەخستە ناو ەلاگەكەوھ. سى دانە ھەرمى ناوازەم بەرچاوكەوت.

به لām ته نیا دوو دانهم مابوو به شی پټو یستی خۆم پرېکه مه وه. پټک له وکاته ی دهستم بۆ سییه م دانهم درېژکرد، پرسیاره که هات به مېشکدا. دهنگیک له ناخمه وه وتی: "له قه ده رتدا کړینی کام هه رمیانه هه یه، هه ر ئه وانه هه لده بژیریت. ئه گه ر له قه ده رتدا هه رمییه کی گه نیو هه بیټ، بئ هه لېژاردنی ئه وهه رمییه لیره ناچیته ده ره وه! که وایه چ مانایه کی هه یه من دانهم ته ماشای هه رمیکان ده که م وهه لیانده بژیرم. چاوت داخه وهه رچییه که هات به ده ستدا بیهاوه ناو عه لاگه که ته وه!"

ئیدی سهرم لیتیکچوو، ته ماشای هه رمیکانی دهستم ده کرد: یانی من به هه وانته له وکاته وهه رمی هه لده بژیرم؟

چه ند خوله کیک له به رده م میزی میوه کانداهه ستام. دواتر به خۆم وت:

له سه ر ئه م میزه هه م هه رمی باش هه یه هه م گه نیو.. ده کریت من هه رمی ساغ یان هه رمی گه نیو بخرمه نیو عه لاگه که مه وه.. هه لېژاردنی هه رمیکان ئه رکی سهر شانی منه.

مروڤ به جوړیک ئافه رینراوه که توانای هه لېژاردن وه لیکچودا کردنه وه ی هه رمیکانی هه یه.

میشکم پیدراوه بۆ بیرکردنه وه و چاو بۆ بینین، بۆیه بیگومان
هەرمێکان هەلەهەبژێرم و بەوجۆره دەیکرم. واتە باش و خراپی
لێکجیاده که مه وه.

هیچ که سێک له خۆرا نه هاتوه زۆرم لێبکات هەرمێ گەنیو بکرم.
بۆیه کاتێک هەرمێ گەنیوم هەلەبژارد مافی ئەوه م نیه بلییم: "له
قه ده رمدا کرپینی هەرمێ گەنیو هەبوو. قه ده رمی ناچار به کرپینی
هەرمێ گەنیو کرد."

ئەگەر وابلییم ئەوکات ماله وه پێم ده لێن: "ئەه چاوت نه یده بین
وا ئەم خراپانه ت کرپوه؟ خودا چاو و ئەقلی پیداویت. توانای
جودا کردنه وه ی باش و خراپ، ساغ و گەنیوی پیداویت. که چی تۆ

عه لاگه يه ك هه رمیی گه نیوت پرکردوو و له گه ل خۆت هیئاوته وه . ئه ی
هاوار! ئه مه چ کرپینکی خراپه !".

كه واته ؛ له كاتێكدا میژه كه ی به رده مم پر بوو له میوه ی تازه و
ساغ و من چووم گه نیوه كانم هه لبارد، ئیدی من به پرسیارم و ناتوانم
قه ده ر تۆمه تبار بكه م.

باش و خراپی هه موو شتیك هه ر قه ده ره

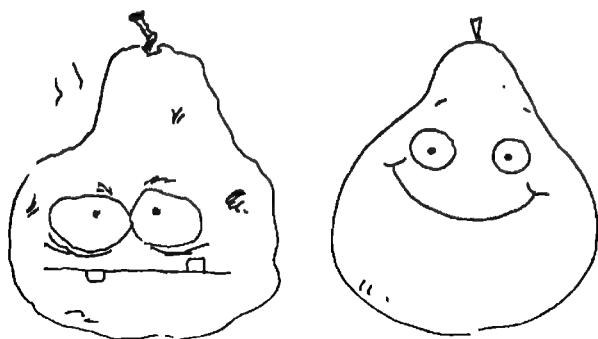
ئه سلی باب ته كه ئه مه یه ؛ ئه گه رچی هه رمیكان دانه دانه هه لبرێتیت
یاخود هه روا بێ سه یرکردن عه لاگه كه ت پرپكه یت، دیسان هیچ
هه رمییه ك نییه تۆ بیکریت و له قه ده ردا نه بێت، چونكه خودا به
زانستی بێ سنوور و فراوانی خۆی ده زانی ت من هه رمیی ساغ ده كړم
یاخود گه نیو. ئه مه ش له قه ده ره كه مدا نووسراوه .

زانینی خودا و نووسینی ئه و قه ده ره بۆم، به هیچ جورێك من ناچار
یان سنووردار ناكات. واته به ویستی خۆمه، به ویت هه رمیی باش
ده كړم، به ویت هه رمیی خراپ. ته نیا دوا ی ئه وه ی هه لمبارد و كړیم،
ده توانم بلێم: "ئای، كه وایه كړینی ئه م هه رمییانه له قه ده رمدا
نووسراوه ."

به‌لّی وایه...

هه‌موو که‌سیکی خاوه‌ن ژیری کاتیک ده‌چیته بازار و سیو، یا
هه‌رمی، یان تری جوان و گه‌ییو ده‌کپیت، زۆر باش له‌وه تیده‌گات
قه‌ده‌ر ناچاری نه‌کردوه به‌هه‌لبژاردنی نه‌وانه‌ی کپیونی؛ چونکه
ژیری و دل و ویژدانمان پیمان ده‌لّیت چ باشه و چ خراب، کامه ساغه
و کامه گهنیو.

قورئان و فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ رینمونیان ده‌که‌ن. گه‌ر
بمانه‌وێت گوی له‌وان ده‌گرین، گه‌ر نه‌مانه‌وێت فهرامۆشیان ده‌که‌ین،
واته‌ بژاردنه‌که‌ له‌ده‌ستی ئیمه‌ی مرفودایه‌ و هه‌ر خوشمان لی‌ی
به‌رپرسیارین...

ئايا باشتىر نەبوو خودا ھىچ خراپەيەكى بەدىنەھىنايە؟

(ئىمە بە خراپە و بە چاڭە تاقىتان دەكەينەو ھەلۋىستى ھەلۋىستان لە
خۆشى و لە ناخۆشىدا و سەرەنجامىش دەگەرپىرنەو ھەلۋىستان و
ھەركەس پاداشى شاينى خۆى وەردەگىت) الأنبياء: ۳۵.

– "گومانمان نىيە كە خوداى تاك و تەنھا ھەرچى شتى باش و
جوان و بەكەلگە بەدىدەھىنەت. بەپىيەى لەم گەردوونەدا
بەدىھىنەرىكى دىكە نىيە، كەواتە دەبىت شتە ناشىرىن و خراپ و
بىفەرگانىش ھەر زاتى ئەو بەدىانەھىنەت! باشە كەواتە ھۆكارەكى
چىيە؟ ئەگەر ئەو بەدىنەھىنايە، مەشەش شوپىنى نەدەكەوت و
تەوشى ھەلە نەدەبوو. ئەى وانىيە؟"

– با وەلامى پرسىارەكەت بە پرسىارىك بەدەمەو:

چەند باش دەبوو ئەگەر لە تاقىکردنەوهدا مامۆستا تەنیا وەلامى
پاست بدات تاكو تۆ ھەلبەرزىت و نمرەى تەواو بە دەستبەھىت.
ئەدى وا نىيە ؟

ئەوكات تەمبەل و زىرەك ھەموو وەك يەك ھەمان نمرەيان
وەرەگرت! بەلى ھەمووتان نمرەى تەواوتان وەرەگرت، بەلام
ئەوكاتە ئىدى ئەمە ناوى تاقىکردنەوه نەدەبوو.

لەم بارەدا وەك چۆن شەونخونى و سەعى زۆر ھىچ ئەنجامىكى
جياوازی نەدەبوو، ھەرواش تەمبەلکردن و پالدانەوه و نەخویندن
ئەنجامىكى خراپى نەدەبوو. لێرەدا قوتابيانى سەىكەر مافخوراو و،
تەمبەلەكان بە ھەمان ئاست سوودمەند دەبوون!

ژيانى دنيا بۆ مەرۆك وەك تاقىکردنەوہیەك وایە. لێرە پاست و
چەوت، باش و خراپ، بەسوود و زیانبەخش، ھەلال و ھەرام...
ھەموو پێكەوہن.

(ئیمە بە خراپە و بە چاکە تاقىتان دەکەینەوہ).

تاكو كۆتايى تاقىکردنەوہكە دەستوہرنادریتە پێگەى ھىچ
كەسێكەوہ، بەلام ئەم تاقىکردنەوہیە لایەنىكى زۆر جياوازی لەوانەى
قوتابخانە ھەيە:

لَیْره وه لَامی پاست و وه لَامی چهوت دیاریکراون و پوون و
ناشکران.

خودای گه وره ده فهرمووئیت: (به راستی ئەم فەرمانی سەرپرینی
ئیسماعیله که خودا دابووی به ئیبراهیم، تاقیکردنه وه یه کی مه زن بوو
بۆ ده رکه وتنی فەرمان به رداری کردنی له فەرمانه کانی خودا)
الصفات: ۱۰۶.

واته سوود به خش و زیانبه خش، باش و خراپ، هه لال و هه رام،
حه ق و ناحه ق، کۆمه له شتانیکن که هه ر مرقفیک - به ئەندازه ی
ئاسانی جو دا کردنه وه ی میوه ی ساغ و گهنیو له یه کتر - ده توانیئت
لَیکیان جیا بکاته وه .

بۆ نمونه هه موو که سیك ده زانیئت خواردنه وه ی مه ی هه م شتیکی
خراپ و هه م بۆ ته ندروستی مرقف زیانبه خشه، به لام سه ره پای
پوونی ئەمه، که سانیك مه ی ده خۆنه وه و که سانیکی دیکه
نه خواردنه وه ی هه لده برژین.

هه موو مۇۋەپپەقىيەت دەۋرىدە بىر تەرەپتىن ۋە ئىككىنچى تەرەپتىن بىر تەرەپتىن دان
ستەمكارىيى و ھەرامە، كەچى ھەندىك كەس دەيدەن و، ھەندىكىش
بى ئۇەى شەرم بىكەن ۋەرىدەگىن. كەسىكىش نىيە بىلەت: "من
نەمدەزانى بىر تەرەپ قەدەغەيە".

تا ئىستا چ دىك و تۈۋىەتى: "من نەمدەزانى دى كارىكى خراپە،
ئەگىنا چۈن دەمكرد؟"

چ دىۋىنىك دەتۈۋىت بۇ دىۋىنى، چ غەيە تەكەرىت بۇ
غەيە تەكەنى، چ ھەرامخۇرىك بۇ ھەرامخۇرىيەكەنى دەتۈۋىت پاساۋ
بەيىتتەۋە و بىلەت: كارىكى باشە؟

بەلكو ھەموۋىان ۋىپاى ئۇەى دەزانن خراپ، زىانەخش، گوناھ،
ھەرام و قەدەغەيە؛ كەچى ھەر دەيكەن.

بەلى، دىنا جىگەى تاقىكردنەۋەيەكى ۋاىە. زۆرىنەى خەلك لەگەل
ئۇەى ۋەلامە پاست و چەۋتەكان دەزانن، كەچى نەرى نەم دەمىنن
و دەرنانچن.

جىۋاۋىيەكى باشى دىكەى ئەم تاقىكردنەۋەيە ئۇەيە: ۋەلامى
چەۋت ۋەلامى پاست نابات، بەلكو بەيچەۋانەۋە، زۆرجار ۋەلامى
پاستى ۋا ھەيە چەند ۋەلامىكى چەۋت دەسپىتەۋە. ئۇەتا لەبەرامبەر

چاکه یه کی گچکه دا، خودای گه وره پاداشتی گه وره ی به نده کانی
ده داته وه.

به پیی تاقیکردنه وه که، نه وانه ی ته نیا واز له خراپه کاری ده هیئن؛
به رامبه ر وازه یئانیان پاداشت ده درینه وه. نه وانه شی ته و او په شیمان
ده بنه وه و جاریکی دیکه ناگه پینه وه سه ر خراپه کاری؛ هه له کانیان
ده سپدرینه وه، به لام سه ره پای نه مانه هیشتا کۆمه لیک ده رناچن!
نه وانه شی ده رده چن؛ به پاسستی سه رکه وتنه که یان سه رکه وتنیکی
ئیجگار مه زنه.

له به رامبه ر نه و چاکانه ی کردوویانه، چاکه ی زۆر گه وره تر
وه رده گر نه وه.

خودای گه وره ده فره مووئیت: (هه رکه سیش چاکه یه ک بکات
پاداشتی چاکه که ی بۆ زیاد ده که یین. خودا گونا ه به خش و پاداشت
ده ره وه یه) الشوری: ۲۳.

به ديهيڻانى (خراب) خراب نيبه، هه لېڙاردنى (خراب) خرابه

له ژيانى دنيا دا وهك چۆن ده توانين شتى باش و جوان داوا بكهين،
به هه مان شيوه ده شتونين شتى ناشيرين و خراب داوا بكهين. هه روهك
چۆن مافى نه وه مان هه يه بڙارده مان به ئاراسته شتى سودبه خش
به كار بهيښين، هه رواش مافمان هه يه شتى زيانبه خشى پيښه لېڙيرين.
چۆن چاكه ي چاككارى و سودى سودبه خش ده بينين، ئاواش
خرابه ي خرابكارى و زيانى زيانبه خش ده بينين.

بیگومان به دیهینه‌ری چاکه و خراپه و سوودبه‌خش و زیانبه‌خشیش هر خودای تاقانه‌یه؛ چونکه جگه له زاتی ئه و به دیهینه‌ری دیکه له گه‌ردووندا نییه، به لام خۆ به دیهینه‌ری خراپه خراپ نییه، به لکو هه‌لبژاردنه‌که‌ی خراپه.

بۆ نمونه خودا توانای ئاخافتن له مروّفا به‌دیده‌هینیت. ئه‌گه‌ر به دیهینه‌ری تاقانه‌ده‌م، زمان، ددانه‌کان، ده‌نگه‌ژێیه‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا هه‌یه به‌دینه‌هینایه، ئه‌گه‌ر گه‌رده‌کانی هه‌وای به‌جۆریک که گونجاوبیت بۆ گواستنه‌وه‌ی شه‌پۆله‌کانی ده‌نگ به‌دینه‌هینایه، ئه‌وه‌کات نه‌مانده‌توانی بدوین.

ئه‌گه‌رچی راست بدوین یاخود درۆ، به دیهینه‌ری ئاخاوتن هه‌ر خودایه. لی‌رده‌ها به‌پوونی بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که نه‌ک به دیهینه‌ری توانای قسه‌کردن، به لکو هه‌لبژاردنی درووتن خراپه!

پاستگویی و درۆگویی هه‌ر خودا به‌دییه‌توان، به لام زاتی په‌روه‌ردگار خۆشی له درۆ نایه‌ت. به‌تایبه‌ت درۆیه‌ک که بوختانیش بیت یاخود خه‌لکی بکات به‌گژی‌ه‌کترا، ئه‌وه ته‌واو نه‌فره‌ت لی‌کراوه! به لام له‌م دنیا‌یه‌دا مروّفه‌کان خۆیان قسه‌کانیان هه‌ل‌ده‌بژێرن و سه‌ربه‌ستن له‌وه‌ی چی ده‌لێن، خودای گه‌وره‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانایه

به هه موو شتێك، دهزانێت هه مرۆفێك چي ده لێت و ئه وهی له دهفته ری قه ده ره کهیدا بۆ نووسیوه.

به هه مان شیوه به دهیهێنه ری کرداری بینینیش خودایه. بینینی گۆله به هارییه که به وه پێ ناسکی و جوانییه وه خودا به دییده هێنیت، هه ره که چۆن به دزییه وه بینینی نامه ی نهێنی که سیکی دیکه ش - که کارێکی خراپه - هه ره خودا به دییده هێنیت.

یه که میان باشه و ئه وهی دی خراپ، به لام لێره دا خراپه کارییه که به دهیهێنانی بینین نییه، به لکو ته ماشا کردنی نامه یه که که نه ده بوو ته ماشای بکهین.

نموونه یه کی دیکه:

خودا ئاگری به دیهیناوه. ئاگر، یه کیکه له و شتانه ی مرۆڤ له سه ر
پووی زه وی زۆرتین سوودی لێده بینیت، به لام له هه مان کاتدا له پیزی
پیشه وه ی ئه و شتانه شه وه دیت که زیانی گه لێک مه زنی
لێده که ویته وه.

پرسیار لێره دا ئه وه یه، ئایا به دیهینانی ئاگر باشه یان خراب؟
بیکومان باشه، خراب ئه وه نییه ئاگر به دیهاتووه، به لکو خراب
ئه وه یه به و ئاگره ی خودا به دیهیناوه، ده ست و پیی خۆت
بسوتینیت، دارستان و گژوگیا بسوتینیت، موک و مایی خه لکی
بسوتینیت. به کورتی مه به ستمان: خراب به کارهینانی ئاگره.

واته ئیمه ی مرۆڤ ئه گه ر چاکه مان بووین، خودا چاکه مان بو
به دیده هینیت. ئه گه ریش خراپه مان بووین خودا خراپه مان بو
به دیده هینیت، به لام به دیهینانی (خراپه) خراب نییه، به لکو ویستنی
(خراپه) و هه لبژاردنی له کاتیکدا چاکه له ته نیشتییه وه ئاماده یه
خراپه ..

تيمه دهخوارين و خودا بهديدههييت!

پۆڙيک له پۆڙان منداڵيک به باوکی وت:

- بابە گيان، من له باوهش بکه و بمبه بۆسەر لووتکهی ئهـو

گردهی ئهـوبهـر!

باوکی له وه لامدا وتی:

- پۆله گيان، ههواي ئهـوي ئيستا سارده، سهـرمات دهـبيـت.

- نهـخـيـر بابە، من ههـر دهـمهـويـت بچمه سهـر لووتکهـکهـ.

- ئاخـر پۆله گيان ئهـوي زۆر بهـرزهـ. ئهـگهـر بکهـويـته خوارهـوهـ

چی؟

مندالهـکه لهـگهـل پيداگریدا ئهـمجار دهـستيـکرد بهـ نوزهـنـوز و

هاوارکردن وتی:

- نهـخـيـرر، من دهـمهـويـت بچمه سهـر لووتکهـکه و تهـواو.

پياوهـکه بهـ دلـيـکی نارهـزا منداڵهـی کرده باوهش و بردييه سهـر

لووتکهی بهـرزاييهـکه.

له پاستیدا ئه وی ژور ساردبوو، وشکه بایه کی ته زینه ریش
هه لیکردبوو، نهنه بارانیش ده باری.

مندا له که ده ستیکرد به گله یی و گازنده:

- سه رمامه، ژور سه رمامه. خۆزگه منت نه هیئایه بۆ ئێره. بۆچی
منت هیئا بۆ ئه م شوینه سارده؟
باو کیشی وتی:

- ئه وه نه بوو خۆت ویستت!

مندا له که ی دهستی به گریان کرد:

- ئێره هه م سارده و هه م ترسناک. باشه شوینێکی دیکه نه بوو
منی بۆ به ری ئێره نه بیئت؟

له به رامبه ر ئه مه دا باوکی توو په بوو:

- تۆ گویت له من نه گرت، ئاگا داریه که مه ت فه رامۆشکرد. هاوارت
ده کرد و ده توت ئیلا ده بیئت بمبه یته سه ر لووتکه که. منیش له سه ر
ویستی خۆت تۆم هیئا. تۆ به روانه، چیم وتبیئت وا ده رچوو. سه رمات
بوو، ترسایت، له خۆرا خۆت خسته مه ترسییه وه. ئیستاش بی ئه وه ی
شه رم بکه یت ها توویت ده لئیت بۆچی منت هیئا وه بۆ ئێره؟

ئەمە چىرۆكىڭ بوو. ئىستا وەرە با پىكەوہ ئەم چىرۆكە بکەینە
 دووربینىڭ ئەسلى بابەتەكەى پى بىنین.
 ھالى ئىمە لەم دنیاىەدا لەھالى منداڵەكە دەچىت. (ئىمە چاك
 ياخود خراپ داوا دەكەین و خودای كردگارىش بەدییدەھىتت).
 ئەگەر ئەو شتەى داواى دەكەین، خراپە و تاوانكارى بىت، ئەوكات
 خۆمان تاوانبارین، نە بۆمان ھەيە گازندە بکەین و بلىین: "بۆچى
 خدا بەدیيھىتا؟"، نە دەتوانین قەدەر تۆمەتبار بکەین...

ئەگەر لە دەفتەرى قەدەرمدا "نمرەى نزم" نووسرايىت، ئىدى بۆچى بخويىنم و كۆشش بكم؟

لە ئامادەيى مامۇستايەكى جياواز و سەيرمان ھەبوو. پاش
تېپەپېوونى دوو مانگ بەسەر کرانەوھى قوتابخانە ئىتر قوتابيانى
بەباشى ناسى و شارەزايان بوو... دواتر وای لىھاتبوو لە پۆلدا ھىماي
بۆ چەند قوتابىيىك دەکرد و دەيوت:

"تۆ، تۆ و تۆ. ئىوھ لە تاقىکردنەوھەكى سبەينىدا لەکۆى (۱۰)
نمرە (۴) دەھىنن. پەيمانتان پىدەدەم ئەگەر (۴) نمرەتان ھىنا، ئەوا
بۆتان دەکەم بە (۵)".

زۆرچار پىنچەوانەكەى ئەمەش پوويىدەدا:

"تۆ! نا نا، تۆ.. تۆ. پىم وايە لە تاقىکردنەوهكەدا لە (۸) نمرە
كەمتر ناھىنيت..".

سەرەتا كاتىك گويمان لەم قسانەى مامۆستاكە دەبوو، تەنیا
پىدەكەنن و گويمان پىنەدەدا، بەلام دواتر كە بىنيمان ئەوانەى پىي
وتوون: "سى نمرە ياخود چوار دەھىنن!" ھەموويان كەميان دەھىنا
و دەرئەدەچوون، ئەوانەشى پىي وتوون: "لە ھەشت يان نۆ نمرە
كەمتر ناھىنن بگرە لەوانەى دە نمرەى تەواو بھىنن!" ھەموويان
نمرەى تەواو بەرزيان دەھىنا؛ ئىدى ئىمەش قسەكانى ئەومان بە ھەند
وەرەدەگرت.

پۆزىكيان ليمان پرسى، ئايا چۆن دەتوانىت وا پىشبينىيەك بكات.
لە وەلامدا وتى: "ئەمە نە غەبىزانىيە و نە ھىچ. چەندىن سالە
مامۆستام، ئەوەندە لەم كارەم شارەزا بووم كە پىشبينى بكم..".

ئەو قوتابيانەى نمرەى بەرزيان دەھىنا خۆشحال دەبوون بە
دۆخەكە و بىدەنگ بوون، بەلام ئەوانەى پىي وتوون: "سى يان چوار
نمرە دەھىنيت" و ھەر ئەوەندەشيان دەھىنا، كاتىك ئەنجامى
تاقىکردنەوهكەيان وەرەدەگرتەوھە كىچ دەكەوتە كەوليان.

ئەوان تووپە دەبوون و بېزارى خۇيان دەردەبې: "كاكى خۆم،
ئەم كابرايە دەم و زمانى زۆر كاريگەرە. دەلەيت سى نمرە دەهەيت،
سى دەهەيتەم. دەلەيت چوار نمرە دەهەيت، چوار دەهەيتەم. ئى دە با
بەلەيت حەوت يان هەشت نمرە دەهەيت، ئەوكات بەلکو هەشت
بەيتەم..."

مامۇستا دەيزانى دواى تاقىکردنەو كە ئەوانەى نمرەى نزميان
هەتاو دەستدەكەن بە گلەيى و گازندە، بۆيە بە پېنووسى سوور
هەللى دەهەيتا بە ژىر هەلەكانياندا و بۆى ديارى دەکردن تاكو قەرە و
بەرەيان نەهەلەيت و بە چاوى خۇيان بېيىنن، كاتەك قوتا بېيەكان

به پوونی هه له کانی خۆیان ده بینن، ئیدی ده نگیان لێوه نایهت و
قوبوولی ده که ن.

ئێستا پرسیار ئیکت لێ ده که م، به لām باش بیری که ره وه و پاشان
وه لām بده وه:

ئایا به هۆی ئه وهی مامۆستا پیش تاقیکردنه وه به هه ندیکانی
ده وت: "سێ نمره یان چوار وه رده گریت، هه رگیز پێنج ناهێتیت"،
ئه وان نمره ی نزمیان ده هێنا و ده رنه ده چوون؟

بێگومان نه خێر! پێشبینیی مامۆستا به ئه زمونه که هه رگیز
هۆکاری نمره نزمه کانی قوتابیان نه بوو، به لکو هۆکاره که ی ته مبه لێ و
سه عی نه کردنی خۆیان بوو.

مامۆستا ده یزانی ئه وان سه عی نا که ن، بۆیه پێشبینیی ده کرد و
ده یزانی له تاقیکردنه وه که شدا نمره ی نزم وه رده گرن و ده رناچن. ئه و
ته نیا ئه مه ی ده هێنا یه زمان و هێچی تر!

كه واته كۆتايى سال كاتيڭ قوتاييان كارتەكانيان وەرەدەگرن و
 دەبينن ئەنجامەكانيان خراپە، دەتوانن گازندە بگەن و بلّين: "خەتاي
 ئىمە چيپە، خۆ مامۇستا ھەرزوو دەيزانى و پىتى وتين دەرنەچين.
 ئىمەش وتمان كە مادەم دەرنەچين، ئىدى بۆ بخوينن. بۆيە پالمان
 لىدایەو وە و خۆمان ماندوو نەکرد؟"
 بىگومان مافى وا گازندەيەكيان نىيە.

ئەگەر لە مانای ئەم چىرۆكە باش تىگەيشتبىتت، ئەوا بىگومان
 وەلامى پرسىارەكەت دەستكەوتوو، بەلام ديسان پىم باشە زياتر
 گويم بۆ بگريت تاكو وەلامەكەت بە تەواوى لا پوون بىيتەو.

سەعى كردن ياخود پاللىدانهو.

با بلّين سبەينى تاقيکردنەو و بىركاريت ھەيە، بەلام لەبەرئەو و
 وابىردەكەيتەو كە: "ھەرچۆنك بىت خۆ ھەرنەرنەچم"، بۆيە
 بىپاردەدەيت پاللى لىبدەيتەو و سەعى نەكەيت.

واتە دەلّيت: "خۆ لەقەدەرم نووسراو ھەي باش دەھىنم
 ياخود خراپ. ئەگەر قسەمەم لە ھەي بەرز بىت ئەوا كەم ناھىنم،

ئاي، ئوۋە دايكت بانگىكرديت بۇ ئانى بەياني؟

گوئی مه ده ری! چ پیویست ده کات زه حمەت بکیشیت و برۆیت بۆ مه تبه خ؟ ئەگەر له قه ده رتدا تیربوون هەبیّت، ئەوا به جورێك هەر تیر ده بیّت. ئەگەریش له قه ده رتدا برسێبوون هەبیّت، ئەوا هەرچه نده بخۆیت هەر تیرنابیّت.

بۆیه، تکایه بنوو هه له مه سته!

له راستیدا له سه ر ئەم په وته زیاتر وردبینه وه، ده گه ینه ئەو بره وایه ته نانه ت چون بۆ تاقیکردنه وه ش مانابه کی نییه، چونکه ئەوانه ی نمره ی نزم به ده سته ده یئن ده لێن: "قه ده ر خواستی که نمره ی نزم به یئم"، بۆیه به رپرسیاریه تی له ئەستۆ ناگرن. واته کاتیك ئیواره ده گه رپنه وه ماله وه باوکیان نالێت: "پۆله که م، بلێ بزانه چه ند نمره ت به ده سته یئا له تاقیکردنه وه ی بیرکاری؟" به لکو ده پرسن:

"پۆلەكەم، بۆلای بزانه بۆت دەرکەوت لە قەدەرتدا چەند نمرە نووسراوە؟".

ئێ ئەوکات بێگومان وەلامەکەشی بەم شیوەیە دەبێت: "تومەس لە قەدەرمدا دەرئەچوون هەبوو. من تاوانێکم نییە، قەدەر وای خواست".

لەپاستیدا دۆخی ئەوانەى نمرەى بەرزىان بە دەستەتێناوە گەلیك تال و مایەى نیگەرانییە، چونکە کەس پێیان ناییت: "هەربۆیت! شەونخونیت کرد و ئەوەتا ئەنجامەکەیت وەرگرت"، بەلکو پێیان دەلاییت: "لە قەدەرتدا نمرەى بەرز هەبوو ئەوەتا وەرگرت. خۆ

ئەگىنا سەئىكردن و شەونخونىيەكەت ھىچ كاريگەرييەكى نىيە . بۆيە
لەخۇرا چاۋەپوانى ھىچ دىارييەك مەبە..!"

بەم جۆرە، ھىچ جىاۋازىيەك لەنىۋان زىرەك و تەمبەلدا نەدەما.
بۆمان دەرئەدەكەوت كى دەخوئىئىت و ھەۋلدەدات، كى پالەدەداتەۋە
و ۋانەكانى پشتگوئى دەخات..

ئەۋكات مامۇستايانىش ۋازيان دەھىنا لە ھەلسەنگاندن و
تاقىكردنەۋەى قوتابىيەكانيان! ئەدى ئەۋە نىيە ھىچ قوتابىيەك جگە
لەۋەى لە قەدەرىدا نووسراۋە، نمرەيەكى دىكە بەدەستناھىئىت!

بىنىت ھەموو شتەك چۆن تىكچوو بەسەريەكدا؟ ئايا دەتويست
ژيانىكى بەم جۆرەت ھەبىت؟

لەكاتىكدا لەم جىھانەدا تەنانەت كرمۇكەى سەر تەختەيەكى
شىدارى پزىو لەپىئاۋ مانەۋەى لەژياندا بەۋەپى توانايەۋە كاردەكات
و ھەۋلدەدات، ئەگەر تۆ بىيت پالى لى بدەيتەۋە و بلىيت: "با
چاۋەپىيىن و بزائىن قەدەر چى دەكات بە نىسىمان؟" ئەۋا زۆر زياتر
لەۋەى بىرى لىدەكەيتەۋە دەبىت لەچاۋەپوانىدا بىت، چونكە ھىچ
دەرەنجامىكى نىيە!

خۆ ئەگەر تەنانەت بىزانىبايە و دۇنيا بوويتايە لەوێ قەدەر لە
 تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ نمرەيەكى بۆ ديارىکردوويت، ئەوا دەكرات
 نەختىك مافت پيىدەم، بەلام كاتىك بابەتەكە تەنيا لەچارچىوێى
 ئەگەردا يىت و بلىيت: "ئەى ئەگەر وابوو، ئەى ئەگەر وانەبوو"، ئەوا
 ناگەيتە هېچ ئەنجامىك.

تۆ نازانىت لە تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ نمرەيەك وەرەدەگریت،
 نەزانينەكەشت شتىكى ئاساييه، چونكە پيوىستە چاوەرپى سبەينى
 بكەيت تاكو بزانيت چ پوودەدات، بەلام ئەو بەديهينەرەى كە خۆى
 "كات"ى بەديهينەرە و بەرلە بەديهاتنى "كات"يش ھەر ھەبوو، وەك
 ئيمەى مەژۆ پيوىستى بەو نيبە چاوەرپوانى تپەپينى كات بكات تاكو
 بزانيت سبەينى چ پوودەدات!

بۆيە زاتى ئەو دەزانيت تۆ لە تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ
 نمرەيەك وەرەدەگریت و ئەم زانىارىيەش لە دەفتەرى قەدەرتدا
 تۆماردەكات، بەلام ئەو زانىارىيەى كە نووسراو تۆ ناچار ناكات ئەو
 نمرەيە بەدەستبھييت، بەلكو ئەو نمرەيەيە كە خۆت وەرەدەگریت.
 واتە زانىارىيەكى ھەوالىيە!

واته تۆ خۆت له تاقىکردنەوه كەى سبەينىدا تواناى بەدەستەينانى
چەند نمرەت ھەبىت و چەند ھەريگرىت، ئەو ھە قەدەرەكەتدا
نووسراوھ.

ئىستا بىرىك بكوھ لەو مامۇستايەى پىشبينىى نمرەكەى كرد بۆ
قوتابىيەكانى.

بىرتە؟ ئەوكات مافت نەدا بەو قوتابىيانەى وتيان: "بەھۆى ئەوھى
مامۇستا پىى وتىن دەرناچن، بۆيە نەمانخويند و پالمانلىدايەوھ."
ليرەشدا بابەتەكە بەھەمان شىۆەيە. لەوئى چۆن پىشبينىكردن و
ھەوالدانى مامۇستاكە ھۆكارى دەرئەچوونى قوتابىيەكان نەبووھ،
ليرەش بەھەمان شىۆە بەھۆى ئەوھى لە قەدەرەتدا نمرەى نزم
نووسراوھ، نمرەى نزم ھەريگرىت.

وھەك سەرەتاش وتى: تۆ زانانىت بە قەدەرەى خۆت. سبەينى بۆت
دەردەكەوئىت ئايا تاقىكردنەوھكەت باش دەگوزرىت ياخود خراپ.
بۆيە ھەول مەدە بە بيانووى بىى بنەماى وھەك: "ئەگەر لە
قەدەردەدا نمرەى نزم ھەبىت، بۆ ئىدى خۆم ماندوو بكوھ" خۆت لە
زەحمەتى سەعىكردن بەزىتەوھ.

بەپىچەوانەوھ، بپيارى دروست ئەوھە پىگای دووھە ھەلبرىت.

واته به خۆت بلێیت: "من نازانم له قه ده‌رم چ نووسراوه، به‌لام
 ئه‌وه باش ده‌زانم كه له تاقی‌کردنه‌وه یه‌كدا ئه‌گه‌ر سه‌عیم نه‌كردبێت
 بۆی، به‌ ئاسانی نمره‌ی باش به‌ده‌ستناهێنم! بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم
 سه‌عیی خۆم ده‌كه‌م و، پاشان داوا له‌ خودا ده‌كه‌م یارمه‌تیم بدات له
 تاقی‌کردنه‌وه‌كه‌دا باشبم" و دابنیشیت سه‌عییه‌كه‌ت بکه‌یت.

ئايا قەدەر گۆرانكارىيى بەسەردا دىت؟

لەو تەى لەداىكبووم حەزم بە دووگۆلى نەكردووه، لەبەر ئەو تەى
بووه كە شانم نەداو تە بەر ئەو يارىيە.

لە پيشدا مندا لانی گەپەكەكەمان زوو زوو يارىيان دەكرد. هەموو
جاريكيش بە هۆى دوو مندا لەو شەپك دروست دەبوو. ئەو دوو
مندا لەش يەككيان من بووم و، ئەوى دىكەيان (جومهور) ناويك بوو كە
لە خراپترين باريدا زۆر باش يارىي دەكرد.

كاتيك نۆره دەگەيش تە سەر جومهور لەكاتى هەلبژاردنى
ياريزانەكاندا، ياريزانانى هەردوو لا دەيانوت جارى پيشوو يارى بۆ

ئۆتۈپ كەتتىم جارى تۆبەنى خۇمانە، ئىتر قىسەيەك لەم بەر دووان لەو
بەر لەسەر كاكە جومهور شەپك سازدەبوو.

كاتىكش نۆرە دەگەيشتە سەر مەن ھەمان دەمەبۆلە دەستى پى
دەكرەوھ:

"جارى پىشوو يارى بۆ ئىمە كەرد، ھەرنەبى با ئەم جارىيان لاي
ئۆتۈپ يارى بىكات".

"نايىت كاكە گيان! پىش ئەوھ دوو جار لەسەر يەك يارى بۆ ئىمە
كەرد بۆيە ھەردووكىمان دۆراند، ئەمجارەيان نامانەوئەت".

ئىدى بۆ ئەوھى كارەكە نەگاتە شەپ و ئازاۋە پىكەكەوتن لەسەر
ئەوھى "شېر و خەت" بىكەن.

بەلام جارى ۋا ھەبوو كەس پارەنى ئاسنى پىنەدەبوو، بۆيە لەبرى
بىپارى "تەپ و وشكىان" دەدا.

بەردىكى تەختيان دەدۆزىيەوھ ۋ، تفيان لە پوويەكى دەكەرد، ئىجا
دەيانوت: "تەپ يان وشك ھەلدەبۆتيرىت؟" ۋ ھەليانەدا.

ئىتر ھەر لايەكىان نەيانزانايە كام لايەنى بەردەكە پووي لە
سەرەوھ دەبىت ئەۋا بەناچارى ميان ۋەردەگرت.

لەم نۆۋەتتە ئۇلار ئۆز كۆزى لە جەرگە دەھشەتلىك بولۇپ
ھەردەم مەن ئۇلارنىڭ دەۋرىيەسى، كەچى مىندالىكى تەرتىپى
لەيدەك!

دەلى ھەرچۇنكى يەت...

پىششىق خۇش ۋە نىۋانم لەگەل ۋوگۇلىدا ھەرگىز باش نەبۇۋە،
خۇلەكۇتايىشدا ۋەزىشكە.. لەم پۇتلىنى ۋوگۇلىدا تەماشاى يەك ۋو
يارىم كىرد. ھەرچەندە ئۆز كەيىم پىيان نەھات، بەلەم خىراپىش
نەبۇۋە.

بىر ۋەكەن نەتوانم بىلەم ھەمان بىر ۋەكەن بەرەم بەرە
شەكەرەۋەكەن ۋو يارىيەكە ھەيەت.

تە ئىستاش تەنەگەم ئەم شەكەرەۋەنە چۇن دەتوانم ھەندە جەدى
بەن لە چەندە كەتەم بەسكەن يارىيەك ۋەكەن ۋو جەنگى جەھانى
بەيەت.

كەمەك بەباشى كەيەم بۇ ھەلەست، كەيە: "ھەلەستەنگەندە بۇ
يارىيەكە دەكەن" كەچى زەۋەنەم قەسەنەم لى دەيەست:

- ئەگەر كەلەيەكە تەپكەي بەگەتە، قەدەرى يارىيەكە
بەجەتەيەكە دەيە.

- هاوړې گيان، نه گەر له خوله کی (۱۱) ی یارییه که دا فاوړ
بگریټ، دهی قه دهری پال وانیټییه که ده گوریت.

- نه گەر داندوهری یارییه که ده چرکه دره نگر فیکه ی کوټایی
لټبدایه، قه دهری یارییه که ده گورپرا، به لام دهی نه و ده
چرکه یه دواي نه خست.

باشه هر به پاست قه دهر ده گورپرا؟

سهره تا با نه و بلټیم، نه وانه ی ده لټن قه دهر ده گورپټ هیچ شتیک
دهرباره ی قه دهر نازانن. یان نه ویه هر زمانیان به وتنی نه و قسانه
سه باره ت به قه دهر پاهاتووه.

ئىستا با بىين زۆر نا كه ميڭ بيرمان ماندوو بكهين به يه كيڭ له م
نموانانه وه، با بزانين چ به رهه ميكان ده بيت...

"ئەگەر گۆلچىيەكە تۆپەكەى بگرتايە قەدەرى يارىيەكە
دەگۆردا".

به پىي ئەم دەستەواژەيه بيت، گۆلچىيەكە نه يتوانيوه تۆپەكە
بگريته وه و گۆلى ليكراره. ئىدى تىپەكەى يارىيەكەيان دۆراندوو،
ياخود سەر نه كه وتوون بۆ قۇناغى داهااتوو. باشه ئەگەر بيگرتايە ته وه
چى دەبوو؟

له م باره دا ئەنجامى يارىيەكەى دەگۆرى نهك قەدەر. قەدەر
گۆرانی به سەردا نايەت، به لام هەمان ئەو شىكەرەوانه ئەمجارەيان
دەيانوت: "گۆلچىيەكە به گرتنه وهى تۆپەكە قەدەرى يارىيەكەى
گۆرى"، به لام له راستيدا قەدەر ناگۆردريت. واقع چۆن بگوزەريت
قەدەر به و جۆرەيه.

ئەگەر گۆلچىيەكە تۆپەكە بگريته وه له قەدەريدا نووسراوه كه
دەيگريته وه، ئەگەر به پىچەوانه شه وه بوو ئەوا له قەدەريدا نووسراوه
نايگريته وه.

ئىمە چ قەدەرى گۆلچىيەكە و چ قەدەرى يارىيەكە دواى
 كۆتايىياتنى يارىيەكە دەزانىن. ئىدى دواى دەرگەوتنى قەدەرى
 يارىيەكە مشتومۇر كىردن لەسەر "گۆپان و نەگۆپان"ى قەدەرى
 يارىيەكە ھېچ واتايەكى نىيە.

لە ئەنجامدا ئەو جوولە كتوپپەرى گۆلچىيەكە لە كۆتا خولەكدا
 نواندى قەدەرەكە ناگۆرپىت، بەلكو ئەوپەرى، مانشىتى ئەو پۇژنامانە
 دەگۆرپىت كە ھىشتا يارىيەكە بە كۆتا نەگەشتوۋە بابەتى سبەينىيان
 ئامادەكردوۋە.

قەدەر ناگۆرپىت، بارودۇخ دەگۆرپىت!

با جارىكى دىكە واتاي قەدەر بەبىر خۇمان بەينىنەۋە:
 "زانستى خوداى گەۋرەيە بە ھەموو شتىكى پابردوو و داھاتوو و،
 ئەۋەى پوۋىداۋە و پوۋدەدات، ئەۋەى بەدىھاتوۋە و بەدىدىت،
 بەدىھاتنىشيان بەگۆرپەرى ئەو زانستە".

بۇ نمونە: بەيانى كە لە خەۋەلەدەستىت ھەرچىيەك لەو پۇژدەدا
 دەيكەيت لە قەدەرى تۇدا نووسراۋە.

ئەمە واتە: "ئافەرىنەر دەزانىت من ئەمۇ چى دەكەم".

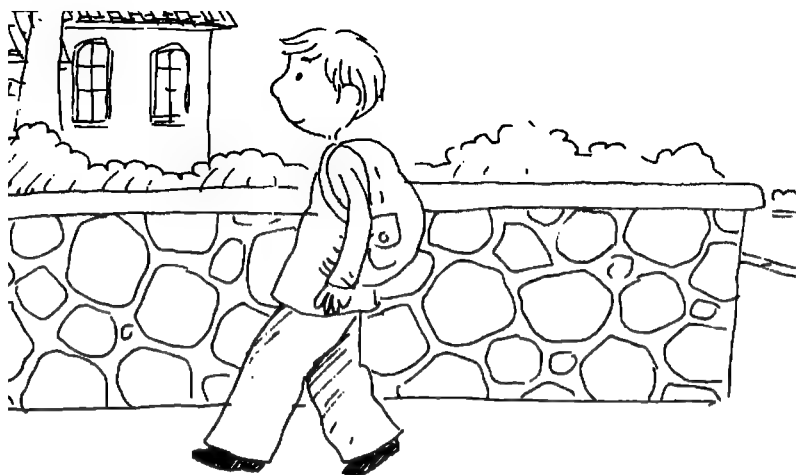
ئەگەر پۇڭزى ئاھالىسىنىڭ بىر قىسمى بولسا، بۇ قوتابخانە، بەلەم ئەمەس
پۇڭزى باۋىسى ھەم ئۆزىنىڭ بىر قىسمى بولسا، بۇ ئۆتمەيلىكەي گەيلىدىن
قوتابخانە، ئاتىلىق بىلەن: "لەكلىكدا بىر قىسىم دەپتەم، قەدەم
گۆرۈر ۋە بىر ئۆتمەيلىك گەيلىدىن قوتابخانە".

تەكلىك لىم نۆۋەتتە گۆرۈرلىك شىۋىنى پۇڭزىنىڭ بىر قىسمى
قوتابخانە. ھەممەي پۇڭزى بىر قىسىم ھەتتە دەكلىك، بەلەم ئەمەس پۇڭزى بىر
ئۆتمەيلىك پۇڭزىنىڭ. واتە لە قەدەم ئەمەس پۇڭزىنىڭ نۆۋەتتە دەكلىك بىر
ئۆتمەيلىك دەپتە بۇ قوتابخانە.

— باشە ئەگەر كەيلىكى ھەتتە نۆۋەتلىك مەدەنىيەت ۋە سەنئەت
ۋە سامانىيەت بىلەن، قەدەم خەتلىك گۆرۈر؟

— نەخىر، تەنھە بىر ئۆتمەيلىك گۆرۈر. واتە لە قەدەم ئەمەس
نۆۋەتتە كە تەنھە بىر ھەتتە ۋە شىۋىنىڭ دەكلىك، بەلەم
دەكلىك كەتتە ۋە دەكلىك دەپتە.

بەھەمەن شىۋە ئەگەر قوتابخانە لە ھەتتە يەكەمەن لە شەش
ھەتتە ۋە ئەمەس لىۋىنى ھەتتە، بەلەم لە ھەتتە دەكلىك ئاستى
ۋە ئەمەس بەرەكەتتە قەدەم خەتلىك گۆرۈر، بەلەم بىر ۋە ئەمەس
گۆرۈر.

واته له قەدەرىدا نووسراوه له وەرزی يەكەمدا ئاستىكى خراپى
دەبىت، بەلام له وەرزی دووهمدا كۆششىكى زياتر دەكات و بە
ويستى پەرەردگار ئاستى بەرز دەبىتەوه.

ئەگەر قەدەر نەگۆردىت، دەتوانىن چى بكەين؟

له ھەر بارودۆخىدا بىن با بىن ناكىت دەستەوئەژتو لىي
دابىشىن و بلىين: "قەدەرەكەمان بەم جۆرەيه!"، چونكە ئىمە
نازانىن قەدەرمان چۆنە.

باشه وتنى: "وا هاتوو و هەر واش دەرپوات، قەدەرى ئىمە واىە"
خۆهەلقورتاندىن و قسەکردن نىيە بە ناوى خداوہ، لە بابەتیکدا کە
تەنھا زاتى ئەو دەیزانىت؟

باشه پەرورەدگار ئىمەى لە زۆر بارەوہ هەلنەگەراندووہ تە سەر
زۆر بارى گەلێک جىاوازى دیکە؟

ئىمە نە دەمانتوانى خۆمان لە نۆو زۆر تاريکايى دەرپاز بکەين، نە
دەمانتوانى ساتەکانى داماوى و، پەشورپوتى و، زەبوونى و، بى
بەهاى و، ترس و مەينەتى تىپەپىنين، کەچى بەم پۆزگارەمان
گەيشتووين.

ئىستا با بىرێک بىنين و بىهين، ئەگەر بەم عەقلەى ئىستامانەوہ لە
سكى دايکماندا بويناىە ئايا دەمانتوانى بزاني کە لە قەدەرماندا
پۆزێک لە پۆزان لەسەر تەپۆلگەيەکى قەشەنگ و دلفرپىن پىشپىرکى
لەگەل شەبا بۆخۆشەکاندا دەکەين، کۆلارە هەلەدەفرپىنين، پاورپاوکى
و يارى دەکەين، بەبۆنکردنى گۆلە بەيبوون و گويىيىستبوون لە
چرىکەى چۆلەکەيەک دىلخۆش دەبين؟

گەر بمانوتايە: "قەدەرى من ژيانە لەم تاريکستانەدا" چەندە
بەهەلەدا دەچووین!

ھەزاران سوپاس بۇ ئەۋزاتەى كە بوونى لە قەدەرماندا نووسىۋە
 كاتىك كە ھىشتا نەبوۋىن، لە ھەزارىشماندا دەۋلەمەندى دەنووسىت،
 لە تەمبەلىشماندا كۆششكەرى، سەرگە وتوۋىش لە
 شىكسخوردوۋىماندا، لە شىساغىش كاتىك نەخۇشىن، شادوۋمانىش لە
 دلتەنگىماندا، لە تەنھايىشماندا شادبوۋنەۋە، لە برىستىشماندا
 تىرى...

ئەگەر ھەر بلىن: "قەدەرمان وايە، خۇ قەدەر ناگۇر دىت... " و
 دەستەۋنەۋنۇ چاۋەپى بىكەين، ئايا ئەۋە ناگەيەنىت كە بە
 پەرۋەردىگارى بەخشەرى پۇزىيەكانمان بلىن: "تۇ چى دى ھىچ
 شتىكىمان نادەيتى؟"

گەر بىكەۋىن دەبىت ھەۋلى ھەستانەۋە بەدەين، خوداش دەستمان
 دەگىت.

گەر نەمانزانى پىۋىستە مۇمقۇۋى فىربوۋنمان بىت، ئافەرىنەرىش
 زەين و بىرمان دەكاتەۋە.

گەر نەخۇش بوۋىن دەبىت وىلى چارەسەر بىن، پەرۋەردىگارىش
 شىفامان دەدات.

هەندى جار خودای گەوره هاوتای ویست و داوای خۆمانمان پى
 دەبەخشیت، جار جاریش زۆر لە ئارەزووەکانمان زیاتر...
 نەختى جاریش هیچمان پى نادات، بگرە ئەوەى هەشە دەبیاتەو،
 بەلام لە دواڕۆژدا هیندەمان جوانى و خوشى پى دەبەخشیت کە بە
 خەیاڵیشماندا نەهاتووە.

خودای گەوره دەفەرموویت: (گەلى گەوره یە ئەو خودایەى ئەگەر
 بیهویت چاتر لەو شتەنەت دەداتى لە دنیاى کە ئەو کافرانە دەلێن بۆ
 نییەتى. ئەو بەهەشتگەلى وات دەداتى جۆگە و جۆبارى ئاوى سافیان
 بەژێرا دەروا و چەندین کۆشک و تەلارت بۆ دروست دەکات). الفرقان: ۱۰

ئایا ئەگەر بەو شیۆهیه نه‌بووایه، بەم شیۆهیه ده‌بوو؟

یه‌کێک له‌و "فاولانه‌ی" شیکه‌ره‌وانی وه‌رزش زووزوو دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه ئه‌وه‌یه له‌سه‌ر شتێک که له ئه‌رزى واقیعدا پوویداوه و ته‌واو بووه پێدا‌ده‌گرن و ده‌لێن:

"ئەگەر بەو جۆره نه‌بوویایه به‌م جۆره ده‌بوو." بۆ نمونه:

"ئەگەر ئه‌و یاریزانه چه‌ند مه‌ترێک له‌پێش‌تر بووایه به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه له‌و شوێنه‌دا ده‌یتوانی گۆڵ تۆمار بکات".

باشه به‌پاست پووداوه‌که به‌و شیۆهیه ده‌بوو؟

لېږه دا سى ۋه لّام خويان قووتده كه نه وه:

۱- ئەگەر يەك دوو مەترىك له پيشتر بووايه ئەو تۆپه ي بۆيان
هه لدا ده يگرته وه و گۆلى تۆمار ده كرد.

۲- ئەگەر يەك دوو مەترىش له پيشه وه بووايه هه ر نه يده توانى
ئەو تۆپه بگريته وه، گه ر بيشيگرته باوه گۆلى پى تۆمار نه ده كرا.

۳- ناتوانين بزائين چى پووى ده دا گه ر يەك دوو مەتر له پيشتر
بووايه، چونكه چەندين ئەگه رى بيشومار هەن. وهك:

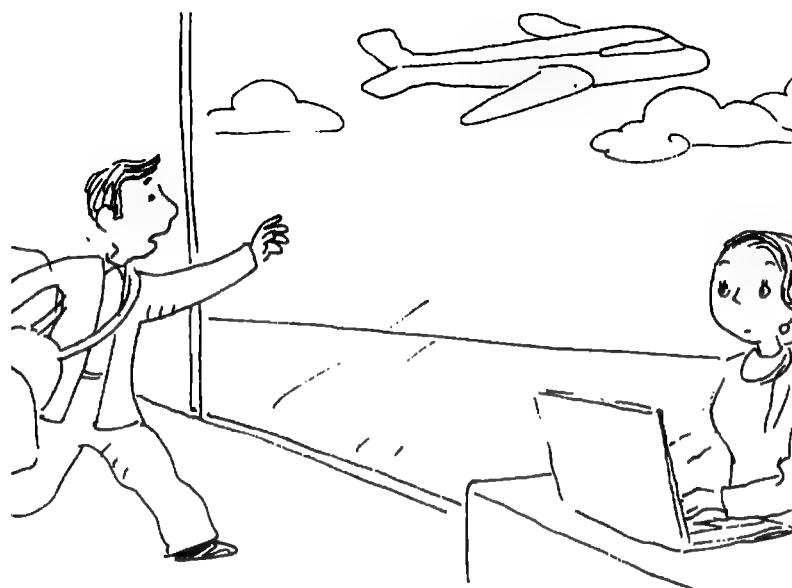
- پىك له و ساته دا ده كرا سكى بداته ئازار و بكه وتايه سه ر زه وى.

- ده كرا له و كاته دا هانده ريكى ده مارگيرى تىپى به رامبه ر سوپچى
ئۆتۆمبيل كه ي هه لبايه و بيكي شايه به ناوچه وانى ياريزانه كه دا.

- په نگ بوو برووسكه يه ك له قولايى ئاسمانه وه ياريزانه كه ي له بهر
چاوى هه زاران كه سدا بكوشتايه .

- ده كرا له ناكاو په شه بايه ك تۆپه كه ي به ره و ياريزانيكى ديكه وىل
بكردايه .

ده توانين سه دان ئەگه رى له م شيوانه ريز بكه ين، به لّام ناكريّت
له دواى پووداويكه وه كه بپاوه ته وه بلّين: "گه ر وا نه بووايه وا
ده بوو"، چونكه رسته ي "ئەگه ر به و شيوه يه نه بووايه" ته نها خودا

ئاكامه كه ي ده زانیت، له بهر ئه وه شياوترين و پاستيرين وه لاميان،
 سييه ميانه: (ناتوانين بزنانين چي پويده دا گه ريه ك دوو مه تر له
 پيشتر بووايه، چونكه چه ندين نه گه ري بيشومار ه ن). واته نه واني
 ديكه ته نيا پيشبينييه كي پرپوچن.

گه ر حه ز ده كن با نمونه يه كي ديكه تان له ده ره وه ي ياريگا بو
 باس بكه م. ديمه نيك هه يه له فيلمه كاندا زور ديتته پيش چاو. له ژياني
 پاستيشدا بو زور كه س هاتووه ته پيش.

كابرايهك له دواين ساته كاندا فرياي ئه و فرۆكه يه ناكه وئيت كه
بليتي بۆ بپييو و، دواتر له هه واله كانى ئيواره دا ده بينيئت كه
فرۆكه كه كه وتوووه ته خواره وه !

ئىستا، ئه م پياوه ده توانيئت بليئت: "ئه گه ر فرۆكه كه م له كيس
نه چووايه منيش ده مردم!" واته به راستى "ئه گه ر به و شيوه يه
نه بووايه، به م شيوه يه ده بوو"؟

ئه گه ر كابراكه سه ر فرۆكه كه كه بكه وتايه ده مردم؟
ئه سلى باب ته كه: (واته ئه وه ي كه ئيمه نازانين كابراكه ده مردم يان
زيندوو ده ما) ئه مه ته نها خودا ده يزانيئت.

ئه م خاله هه رچه نده سادەش ده رده كه وئيت، به لام زۆر جيى
بايه خه، چونكه هه موومان ناوبه ناو سه باره ت به قه ده ر ده كه وينه
بيرى هه له وه و، بى ئه وه ي هه ست به خۆمان بكه ين ده ريده بپين.
باشه له ژيانى پۆزانه ماندا چۆن پيمان هه لده خليسكيته هه له يه كي
واوه؟

ئه مجاره ش با هه ر له سه ر نموونه يه ك بدويين:

وا دابنئ خۆت و هاوړیکه ت به سهر داریکه وهن، له ناکاو که و تنه
خواره وه و قاچی ههردووکتان شکا. یه کیکتان دهستی کرد به
نووژه نووز و لالانه وه:

- نه گه ر نه چووما یه ته سهر نه و داره قاچم نه ده شکا، من کارم چی
بوو به سهر نه و داره!

به لام نه وی دیکه تان بلت:

- نه وهی ده بوو پرویدات پرویدا! چی بکه ین، ته نها ویستی خودا
ده بیت. دیاره له قهدهرماندا قاچ شکانیش هه بووه.

نه مهی دووه میان له بهر نه وهی بپوای به قهدهر هه بوو، له غم و
په ژاردی نه و به لایه ی به سهری هاتبوو پزگاری بوو، چونکه نه و
ده یزانی که نه وهی به سهریدا هاتووه به ویستی په روگردگار بووه،
بۆیه ئارامی له سهر گرت و، خودا یار بیت پاداشتی شی له سهر
وهرده گریته وه.

پیغه مبهری نازدارمان ﷺ ده فرمویت:

"موسولمانی ته وانا و هیژدار باشتر و خوشه ویستره له
موسولمانی زه بوونی بئ هیژ، وه ئی ههردوولا مادام موسولمانی باشن
له لای خودا باش و نازدارن، هه رچی قازانجی هه یه بۆت مشووری بخۆ،

ھەمیشە داواى كۆمەكى لە خودا بکە و تەمبەل و تەوەزەل مەبە،
 ئەگەر تووشى شتى بووى، مەلئ: ئەگەر وام بکردایە وا دەبوو، بەلام
 بلئ: چارەنووسی خودا وا بوو، چارەنووسی خوداش پەتەبۆنەوہى
 نییە و شتى كە لە سەرەتاوہ خواستى خودای لە سەر بئیت دەبئیت
 ھەر ببئیت، چونکە (ئەگەر) پێگە و دەرگا بۆ شەیتان دەکاتەوہ"^۱.

۱- صحیح مسلم: ۲۶۶۴.

ئەگەر كەسبىك لە قەدەرى نووسرايىت
"بەھەشتى" يە، خودا بۆچى ئەو دەنيىرىتتە سەر
زەوى؟

جا بۆ راستەوخۇ پەوانەى بەھەشتى نەكات؟

ئەمە پىرسىياريكى زۆر سەرنج پاكىشە. پاستىيەكەى بلىم تا تۆ ئەم
رسىيارەت نە كەرد شتى وا بە خەيالدا نە ھاتبوو. مادەم وايە با
يىكەوۋە دابنىشىن و بىرىك لەم پىرسىيارەش بگەينەوۋە و بزانين
ەگەينە چ ئاكامىك...

ئەگەر تۆى خويىنەر قوتابىيت – يان پۇژىك لە پۇژان ھەر قوتابى
وبىيت – لەبەر ئەوۋە ھەز دەكەم لە چوارچىوۋەى قوتابخانەدا نمونە
يىنمەوۋە.

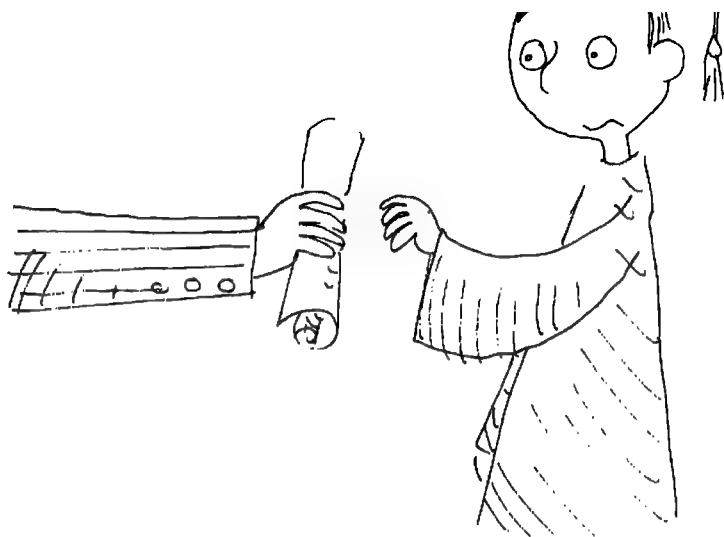
پېموايېت به م جوړه بۆ تۆش ئاسانتر ده بېت، چونكه وا پېويست دهكات له نمونه ى ئه و جيهانه ى تييدا ده ژيت زور باش تيېگه یت. له پوله كه تاندا قوتابيى زور زيره كي تيډايه، وانپيه؟ بېگومان هه موو پۆلېك قوتابيى وای تيډايه. كه م تا زور هه مووان ده زانن كه ئه و هاوپېيانه تان له كۆتايى سالدا نمره گه ليكي بى ويېنه و ناياب به ده سته هيئن.

مامۆستاكانيشتان ده زانن كه ئه و قوتابييانه له هه موو تاقىكردنه وه يه كياندا ئه نجامى باش به ده سته هيئن.

باشه ئه گه ر پۆژېك به پړيوه به رى قوتابخانه كه تان بېته پوله كه تان و دواى خويندنه وه ى ناوى يه ك به يه كي ئه و قوتابييه زيره كانه بليت:

"ئيوه چى ديكه پېويست به وه ناكات سه عى بكه ن و خۆتان ماندوو بكه ن، ته نانه ت مه شيه نه وه بۆ قوتابخانه! چونكه ئيوه به شدارىي تاقىكردنه وه كان ناكه ن. هه ر ئيستا كارت و بره وانه كانتان پيډه ده ين. خو هه ر چۆنېك بېت خۆتان به باشترين شيوه ده توانن به ده سته بهيئن".

له و كاته دا تو چ هه ستيكت ده بېت؟

ئاگر لە جەرگت بەردەبێت، وانێیە مەگەر؟ ئاخۆ نالێیت:
 "گیانەکم قەیناکە ئەوان زیرەکن، بەس خۆ بەم جوۆرش نابێت!
 ئێمە لە کوێرا زانیمان شایانی نمرەى بەرز، با هەموومان بچینە
 تاقیکردنەوەکانەو، ئەوانیش دانیشن و تاقیکردنەوە بکەن، ئەوجا
 کارتە باشەکانیشیان بدەن ئێمە تا بینینە بن باخەلیان..."؟

هەست ناکەیت لەم کارەدا نامۆیی و نادادپەرەری هەیە؟
 باشە بە پای تۆ قوتابییه زیرەکەکان بەم پیشنیازە پازیدەبن؟
 ئاخۆ ئەوانیش نالین: "ئێمە گەر زیرەک بین بۆیە زیرەکین چونکە
 دێین بۆ قوتابخانە، لە وانەکانماندا خۆمان ماندوو دەکەین، تەمبەلی

نانوئین، گوڤرایه لی مامۆستا کانی، له تاقیکردنهوه کاندای نمره ی بهرز به دهسته هینین و له کۆتایی سالییدا به پروانامه ی نایابه وه دهگه پینیه وه بۆ مال... خو نه گهر گشت نه مانه مان لیزه وت بکریت، ئیدی چ به ها و نرخیک بۆ نه م پروانامانه ی دهستان مایه وه ! "؟

زیره کی قوتابییه زیره که کان تا نه و کاته به جییه که بینه وه بۆ قوتابخانه، وانه بخوینن و نه نجامی باش له تاقیکردنهوه کاندای به دهسته بیهینن. خو نه گهر نه م شتانه بیچینه وه ئیدی هیچ واتایه که بۆ زیره کییه که یان نامینیتته وه.

له وه لاشه وه ته واو پیچه وانه ی نه مه به دیده که یان: ته مبه له کان، نه وانه ی له پۆلیکا چهند سال ده میننه وه و ههرگیز ناتوانن خویندن ته واو بکه ن و پروانامه به دهسته بیهینن. جارێکی تر نه گهر به پێوه بهری قوتابخانه که خۆی بکات به پۆلدا و دوا ی ههستاندنی نه و قوتابییه ته مبه لانه بۆ سه ر ته خته بلایت:

"ئیدی بۆ هه موو لایه که پوونبووه ته وه که ئێوه نابنه ته له به. هه مووماننان بۆ هیوا کردووه ! ئێوه نه ده توانن پۆلیک بپرن، نه ده شتوانن خویندن ته واو بکه ن و پروانامه به دهسته بیهینن.

لەبەر ئەوە چى دى لەم ناوہ نەتانىنم، ھەمووتانمان لە قوتابخانە
 ۋەدەرناوہ. ئەمەش ئەو كارتە ناموبارەكانەتانە كە لە كۆتايى سالد
 بەخزمەتيان دەگەن! لە ھىچى خۆپايى لىرە پى و شوينمان
 لىمەگرن!" ئىدى خويندكارەكان لە قوتابخانە دەريكرين.
 ئەمجارەيان چۆن ھەستىكت دەبيت؟

ھەر نەبيت ئەمە ناچيتە بارى نادادگەريبيەكى گەرەوہ؟
 ئەى ئەو قوتابىيە تەمبەلانە پەخنە ناگرن و بلين: "باشە ئەگەر
 ئيمە نەيەين بۆ قوتابخانە و بەشداریى تافىکردنەوہكان نەكەين چۆن
 دەزانن كە تەمبەل دەردەچين؟ باشە با بلين قسەكانى تۆ ھەمووى

پاستن، باشه ئه مه به ناوی دادپهروهییه وه به ئیمه په وایه؟" له کاتیځدا بوخویشیان وهك پوژی پووناك ده زانن كه ته مبه لن، ئاخو نایك نه هه را و هاوار بكه ن: "ئیمه سته ممان دهره ق كراوه! نادادگه ریمان له گه ل ده نوینن!" به لام گه ر له تا قیكردنه وه كاندا خویان به هه له وه لام بده نه وه، ئیدی كه سیان مافی په خنه گرتنیا ن نه ده بوو، چونكه هه م خویان و هه م ده وریه ره كه شیان تی ده گه یشتن كه چه ند ته مبه ل و سه ره پوون.

ئیسټا با ئه م نمونه یه بكهینه دووربینیك و لییه وه له پرسپاره كه مان بپوانین.

با ته ماشایهك بكهین و هه ولیدهین وه لامیك پهیدا بكهین...

له دنیا دا هه مووان به ئاواتی چوونه به هه شته وه

دهژین

دهی باشه کی و کی ده چه به هه شته وه؟

ئوانه ی له م دنیا به دا ژیا نیکی باشیان به ریكردوه، نه و كارانه یان كردوه كه خودا لیان پازییه و چه ندیكی توانی بی تی شیان له و كارانه

خۆيان پاراستووه كه په روهدگار لټيان پازى نښه . ئهوانه ى ههول و
تهقه لايان داوه بۆ ئهجامدانى ئه شتانه ى خودا فهرمى به كردنيان
كردووه و له دهست قهدهغه كراوه كانيشى خۆيان پاراستووه .

ئهوانه ى ههركات باش و خراپ، تاوان و پاداشت، سوودبهخش و
زيانبهخش، ههلال و ههرايم پووبه پوويان دهبيتهوه بوپرى دهنوئين تا
باشه كه يان، پاداشته كه يان، سوودبهخش و ههلاله كه يان ههلبژين .

ئهوانه ى كاتيك به لاي دهركاي ناهه قيدا تيده په پڼ ناهه قى
به رامبهركه س نانوئين، كاتيك ناداد په روهرى له دهركايان ده دات
خۆيانى ليدده خلافيين، كاتيك ههلى سته مكدنيان دهبيت خۆيانى
ليده پارين .

ههركه سيك وته و ناموزگارييه كانى پيغه مبه رانى بيستبيت و،
گوپرايه لى نايه ته كانى قورئان بووبيت .

ئەوانەى لە دەولەمەندیدا سوپاسگوزار بوون، سامانەکیان لە گەڵ
 ھەژاراندا دابەشکردوو و ھەرگیز بە سکی تێدروو سەریان نەناوێتە
 سەر سەرىن لە کاتی کەدا ھاوسێکیان برسی بووێت.

ئەوانەى لە ساتە سەخت و ناھەموارەکاندا ئارامیان گرتوو و،
 ھەرگیز ناڕەزاییەکیان لە قەدەری پەرورەدگاردان دەرنەبڕیو.

ئەوانەى ھەرگیز بە ئەنقەست پێیەکیان بە مێروولەیکدا نەناو.

ئەوانەى زوو زوو یادی ناو پێرۆزەکانی پەرورەدگار دەکەن و
 پەرستشەکانیان بەجێدەھێنن.

ئەوانەى ئامۆژگاریی باشی خەلکیان کردوو و ھەولیانداو لە
 ناڕەحەتی و ئازار دووریان بخەنەو.

بازرگانه چاڪه كاره كان و فروشياري دهسٽپاك و دلفراوانه كان.

گوماني تيدا نيبه كه به ديهينه ده زانيت كي ده چيٽه به هه شت،
به لام گه نه و به ندانه شياري به هه شتن پاسته وخو بيخستنايه ته
به هه شته وه و له دنيا دا كه مه كيٽك ژيانيان نه گوزه راندايه، نه م تابلو
جوانانه له سهر زهوي نه دهنه خشانده.

ده زانن نه مه له چي ده چيٽ؟ له و توانه ده چيٽ كه په روه ردگار
ده زانيت له قه ده رياندا بوون به چ گولټك نووسراوه، به لام ليتيان
ده گه پيټ به تووي بمينه وه.

نه گه رپوانين بووني نه و توانه به گوله به يبوونيك، به گوله
ميخه كيٽك، به گوله باخيټك، به گولا له سووره يه كه چنده شتيكي جوان
ده بوو.

نافه رينه ريټ كه دهنكه توويټك هر به تووي جينا هيلټ تا
نه كريټه وه و وه ياقوتيټك نه دره وشيټه وه و جوانييه كه ي
نه نه خشيټيټ، دياره كه ئاره زوو ده كات به نده به هه شتييه كانيشي
جوانييه كانيان له دنيا دا بيشكوټين و په نگ بده نه وه.

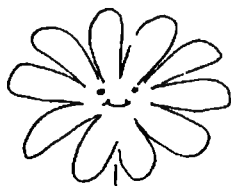
ئاره زوو ده كات كه رپوا به به ديهينه ري نه بيندراويان بكه ن.

سوجه دي بؤ ببه ن و لتي بپارينه وه ...

دهخوازيت ببينيت و ئاماژه شيان بۆ بکات کاتيک که خۆيان به دور
 ده گرن له قه ده غه کراوه کاني، فرمانه کاني ده خه نه سه ر چاويان، به
 حه لاکراوه کاني قايل ده بن، خۆيان له حه رامکراوه کان به دور
 ده گرن، دادپه روهرن، ئه و نيعمه تانه ي پييان به خشراوه له گه ل
 خه لکاني ديکه دا دابه شيان ده کهن و له کاتي نا په حه تيبه کاند
 ئا رام ده گرن.

ئیدی هەر له بهر ئه مه شه که به نده کاني ده نيژي ته مه يداني
 تاقیکردنه وه يه کي واوه، چونکه له دنيا وه پيی به ره و به هه شت
 ده گیري ته بهر.

مه رجي چوونه به هه شتیش: "باوه په ينان و کردني کارى باشه".
 نه گه ر خودا به نده به هه شتي به کاني په وانى دنيا نه کردايه، ئه ي
 نه وان ئه م کاره جوانانه يان له کوێ ده کرد؟ (نمونه ي قوتابيه
 زيره که کان وه پير خۆت به ينه وه !)

به و پييهی له بهه شتدا شتيك نيه به ناوی پرستش، يا
 ههلبژاردن له نيوان چاك و خراپدا؛ كه وايه ده بوو شويينيكي ديكه جگه
 له بهه شت بو ئه م كارانه بره خسيئندرايه، وانييه مه گهر؟
 سه ره پای نه وهش كه سيك كه له پاش ژيانی دنياوه چووبيته
 بهه شت به های بهه شتي گه لی لا زۆرتره له وهی هه ر له بهه شتدا
 چاوانی هه له پناوه .

ئايا ده گونجيت به های بهه شت لای كه سيك كه ساردی و گهرمی،
 نه داری و زه بوونی، نه خووشی و برسييتی، بيهيوايي و نا ئوميدی،
 په ژاره و ليكدابړان، نه مانی كات ، سته م و نادانگه ری و هه موو
 شتيكي ديكه ی نه بينيبييت، له گه ل كه سيكي ديكه دا كه كه م تا زۆر
 تامی هه ر يه ك له مانه ی چه شتووه وه ك يه ك بيت؟

ئه وانه ی له م دنياوه پتي به ره و بهه شت ده گره بهر به باشی له
 به های بهه شت ده گهن و، هه ر ئه وانه ش به باشی سوپاسگوزاری
 په روه ريښيان ده بن و ستايشی ده گهن. پشتيوان به خودا ئيمه ش
 يه كيك ده بين له وانه .

ئەي ئەوانەي دەچنە دۆزەخەو؟

ھەندى جاز پۆلىسەكان لە نىچاوانى كەسىكەو ۋەك ناوى
خۇيان دەزانن كە تاوانىك دەكات، بەلام خۇ ناشتوانن بلىين: "ئەم
كا برايە تاوانىكى بە نىچاۋەو ۋەيە و، با ھەر ئىستا بىگىرىن و بەندى
بەين!" تەنات دادپەرۋەرى كە مو كورتى مۇقائەش ئەمەي پى
پەوا نىيە.

ئەگەر بە پەواشى دابىت، ئەوا لە ھىچى خۇپاي و تەنھا لەبەر
ئەو ۋەي گوايە ۋەك سەمكارىك قۇلبەست دەكرىت، سەملىكراو
دەردەچىت.

ئەم جۆرە ستەملىكراوانە دەلتىن: " ئىمە چ تاوانىكمان كىردوۋە وا
لە بەندىيان ناوين و گىرۆدەى ئەم سزايانەيان كىردوۋىن؟".

ئەمەش كىتومت وەك وەدەرنانى ئەو قوتابىيە تەمبەلەنەيە كە
پىشتەر ھەمووان دەيانزانى چەند ناپەسەنن. واتە ئەمانىش وەك ئەوان
دەست دەكەنە ھاوار ھاوار و كپووزانەوہ.

بەلى، ھىچ كەسىكى دادپەرۋەر پىگە بەمە نادات. دەى باشە لە
كاتىكدا مرقۇئە دادگەرەكان پىگە بەمە نەدەن، ئەو پەرۋەرئىنەى
ھەستى دادگەرىى بە مرقۇئەكان بەخشيۋە ھەرگىز پى دەدات
ستەمكارىكى وا ئەو ستەمەى بەسەرۋە بچىت؟
بى گومان نەخىر...

ئىدى دۋاى كۆتايى ھاتنى ئەم ژيانى دىنايە ھەرچى
كارۈكردەوہيانە دەيانخاتە بەردەستيان.

خوداى گەرە دەفەر موۋىت: (لەو پۇژدە ئادەمزاڭ پۇل پۇل لە
گۆرەكانيان دىنەدەر تا جەزاي كارۈكردارى دىناى خۇيان ببىنن* جا
ھەر كەسى بە قورسايى گەردىلەيى چاكەى كىردى پاداشەكەى
دەبىنىت* ھەر كەسىش بە قورسايى گەردىلەيى خرابەى كىردىت
سزاكەى دەبىنىت) الزلزلة: ۶-۸.

خودای گه وره ده فەرمووئیت: (ئەو پێغه مبه ریکتان ئەهاته لا لەم
 پۆژه تان بترسین؟* ئەوانیش دەڵێن: بەڵێ وەڵلا. بەراستی
 پێغه مبه رمان هاته سەر و لەم پۆژه ی ترساندین، بەلام ئێمه باوه رمان
 پێ نه کرد و به درۆزیمان دانا و وتیمان: حاشا خودا هیچ ئایه تیکی
 نه ئارد و وه ته خوار. ئیوه، ئه ی ئەوانه ی خۆتان به فروستاده ی خودا
 داده نێن، له گومراهییه کی گه وره دان) الملك: ۸-۹.

بوومه له رزه و پرووداوی سروشتی قهدهره یاخود نا؟

هرکاتیک گویم له مشتومړک بیت سه بارهت به بوومه له رزه
یه کسه رگوږیه که هله ده خه م بزانه چ باسه. که ره والیک له
پوژنامه کاندای بکه ویتته پیش چاوم له باره یه وه، هه مووشی نه خوینمه وه
چاوکی هه به سهردا ده گپم. ته نانه ته که ره له ئینته رنیتیش - که
هه زار هه والی به تاله و یه کی به کاره - هه والیک سه بارهت به
بوومه له رزه ببینم ناتوانم سهرنجی نه ده می.

له بهر نه وه زور باش تیده که م بوچی نه م پرسپارهت ناراسته
کردووم. ده زانه نه وانای ده یان خوینیتیه وه و ده یان بینیت و
ده یان بیستیت می شکیان ئالوز کردوویت.

(بوومه له رزه) ش قه دهره، وهكو هر شتيكي ديكه..

با وهك هر به شيكي پيشووتری ئه م كتيبه جاريكي ديكه واتاي
قه دهر به بيرخومان بهيننه وه.

- ئه ري قه دهر چي بوو؟

- "زانستي خوداي گه وره يه به هه موو شتيكي رابردوو و داهاتوو،
ئه وه ي پوویداوه و پووده دات، ئه وه ي به ديهاتووه و به ديديت له
ئاسمان يا خود ريسمان، له ميرووله يه كه وه تا مروفيك، له دهنكه
لميكه وه تا ئه ستيره كان له هه موو باركياندا، به ديهاتنيشيان
به گويره ي ئه و زانسته".

ئه مه بوو وانبيه؟

كه وابوو، هر كي بلت: "بوومه له رزه قه دهر نييه؟" ئه و ياں خودا
ناناسيت، ياں نازانيت قه دهر چييه، چونكه به پي ئه و پيتاسه يه ي
كردمان ته نانه ت گه لايه كيش ناتوانيت بي فرماني خودا له لقه كه ي
بيته وه و بكه وپته خواره وه.

خوداي گه وره ده فهرمووت: (كليلي شته نهينيه كان لاي خودايه،
ئه و نه بيت كه س نايانزانيت. خودا هه رچي له وشكاني و له ده ريادايه

بېی ده زاننیت. گه لایه ک ناکه ویتته خوار ئه و بېی نه زاننیت. هه رچی دانه ویتله له ناخی تاریکی توئی زه ویدایه، هه رچی ته په و هه رچی وشکه هه مووی له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه و دیاری کراوه)
الأنعام: ۵۹.

باشه گه ر گه لایه ک دوور له زانستی خودا و بی فه رمانی ئه و نه که ویتته خواره وه، ئایا ده گونجیت پارچه و به شی گه وره ی هینده ی شار و ولات و ته نانه ت قاره کانیش له جیی خویان بجوولین؟
زه وی هه ر له خۆیه وه له ده وری خۆر له نمونه ییترین دووریدا بۆ ژیا نی زینده وه رانی سه ری ده خوولیتته وه.

ئه ی مانگ، ئه ویش هه ر له خۆیه وه یه تی...؟

باشه ئه ی خۆر- که ئه ستیره یه که له کۆی (۲۰۰-۴۰۰) ملیار ئه ستیره ی پینگای کاکیشان- هه ر له خۆیه وه له پارێزراوترین خالی گه له ئه ستیره که دا جیگیر بووه و بی که مته رخه می ئه رکی خۆی به جیده گه یه نیت.

له کاتێکدا له سه ر هه یچ کام له هه ساره کانی دیکه ی کۆمه له ی خۆر ئاسه واریک له ژیا ن بوونی نییه، ته نانه ت مانگیش - که نزیکترین ته نه له زه ویه یه وه - دووره له ئاههنگی ژیا ن و له و په ری ته نیاییدایه، به لām

سەر ئەم زەمىنەى خۆمان لە بەستەلەكەكانىيەو تا بياپانەكانى

ليوان ليۆه لە چرىكەى ژيان و ئاھەنگى زىندويى.

ئەمە ھەر بە پىكەوت وا ژيانى تىكەوت؟ ھەر لە خۆيەو زىندوو
ھەلگەوت؟

چىنى بەرگە ھەواى زەوى ھەر لە خۆيەو و بەپىكەوت
پىكەتەيەكى بۆ دروستبوو كە تىشكە ھاتووەكان لە خۆرەو
ھەلېمژىت و بە ئەندازەيەك بىداتەو كە بۆ ھەموو زىندەوەرەن - لە
پەپولەيەكەو تا فيليك - لە گونجاوترىن باردا بىت؟

درەختەكان بە ئارەزووى خۆيان بپارىيان داوھ كە بەيانى تا
ئىوارە پۆشنەپىكەاتن بكەن؟

بەپىكەوت ئۆكسجىنى بەرگە ھەوا لە پىژەيەكدايە كە دەتوانىن
ھەلېمژىن؟ سىيەكانمان بەپىكەوت وا ھەلگەوتوون كە ئەو ھەوايەى
بەردەم لووتمان ھەلېمژن؟

مليۆنەھا سىكلدانئۆچكەى سىيەكانمان بەپىكەوت ھىندە ھەستيارن
كە دوانەئۆكسىدى كاربۆنى نىو خوينمان كۆدەكەنەو و لە برىيدا
ئۆكسجىنى تازە و سازگار دادەنن؟

هه وا له باریکدایه که ده کریت هه لیمژدریت.. ئاو بۆ خواردنه وه
ده شیت.. سیو بۆ خواردنمان گونجاوه.. ئه مه هه ر له خۆیانه وه یه؟
به پیکه وت وا ده رچوون؟!

به پهری گوڵه کان و باله کانی په پوله کان به پیکه وت وا به پهنگ و
بۆیهی قه شهنگ و سه رنجراکیش پازیندراونه ته وه؟

له م دنیا په دا هیچ شتیک له خۆیه وه نابیت.

نه که لایه ک له خۆیه وه له لقه کهی ده بیته وه، نه پارچه
زه به لاحه کانی شار و ولات و قاپه کان له خۆیانه وه ده خزین و
ده بزوون... چونکه هه موو شتیک قه ده ریکی هه یه.

قه ده ریش زانستی خودای گه وره یه به هه موو شتیکی پابردوو و
داهاتوو، ئه وهی پوویداوه و پووده دات، ئه وهی به دیهاتوو و به دیدیت
له ئاسمان تا کو پرسمان، له میرووله یه که وه تا مرۆفیک، له دهنکه
لمیکه وه تا نه ستیره کان له هه موو باریکیاندا، به دیهاتنیشیان
به گویره ی ئه و زانسته یه.

بوومه له رزه قهدهره، به لامل قهدهریش مانای تهوه نییه نیتر ئیمه پالی لیږدینه وه و بلین قهدهره.

ته و تاقمهی ده لین: "بوومه له رزه قهدهر نییه!"، با خوداش
بناسن، دلنیا م سه بارهت به قهدهر هیچ نازان.
ته گهر پیاپان بلین: "بیگومان بوومه له رزه ش وه هه شتیکی
دیکه قهدهره" به م جوړه به ره له ستیتان ده که ن:
"نه مه چیه ده لین بوومه له رزه قهدهره! بوومه له رزه قهدهرو
شت نییه. ته گهر خانوو و بینای قایم و چاک دروست بکهین، ئیدی
بوومه له رزه له قهدهری و شتی وا ده ده چیت!"

ئەوانەشى كە بوومەلەرزە بە قەدەر دەزانن خۆ ئالەين:

"چى بىكەين، بۆخۇمان دەستەئەژنۇ دادەنىشىن. جا دەكرىت خۆ
لە بوومەلەرزە بە دور بگىردىت؟ چ چارىكىمان ھەيە جگە لە
پشتبەستىن بە خودا؟!" ھەر نەبىت ھىچ مۇسلماننىڭ كە باۋەپى بە
خودا و بە قەدەر ھەبىت و، بەشى خۆى ژىرىى ھەبىت شتى لەم
جۆردى بەسەر زاردا نايەت، چونكە باۋەپىيون بە قەدەر ھەولنەدان و
پالداۋە و پاكشان نىيە، بەلكو سەرەتا ھەولدان پاشان تەۋەككولە.
"تەۋەككول" واتە متمانە بوون بە خودا، دانانى زاتى ئەۋە بە
برىكار لە ھەموو كارتىكدا و باۋەپىيونە بەۋەى: "با بزائىن خودا چۆنى
دەكات، ھەرچۆنى بكات باشى دەكات".

پۇژىك لە پۇژەكانى سەردەمى خۇشگوزەرانى پىاۋىك ھاتە
خزمەتى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ و لىي پىرسى:

"ئايە وشترەكەم بىبەستمەۋە و پشت بە خودا بىبەستم، يان
نەبىبەستمەۋە و تەنھا پشت بە خودا بىبەستم؟ پىغەمبەى خۇشەويست

ﷺ پیتی فہرموو: وشترہ کہت بہ باشی بے ستہ وہ، پاشان پشت بہ
خودا بے ستہ!"^۱

پیغہ مہرمان ﷺ پیگہی بہ م پایوہ نہدا وشترہ کہی بیّ ساحیب
لہ دہرہ وہ بہ جیبہیلّیت و بلّیت: "پشتم بہ خودا بہ ست"، بہ لکو فیّری
کرد نہ وہ بکات کہ لہ دہستی دیت بۆ نہ وہی وشترہ کہی ون نہ بیت
و، سہری خوی ہلّہ گریت و دیارنہ مینیت، بہ لام دواتریش فہرمانی
پیکرد کہ پشت بہ خودا بے ستیت.

پشہ ستن بہ خودا بیّ گرتنہ بہری ہیچ ہولّ و کارقایمیہ ک
شتیکہ لہ ژبانی پیغہ مہرماندا ﷺ نہ بوہ. نہ و پیشہ وایہ لہ
جہنگہ کاندہ قہ لغانی دہ بہ ست، سہریازہ کانی بہ باشتین شیوہ
جیگیر دہ کرد و ہر ہولّیکی بۆ بدرایہ دریخی لینہ دہ کرد. پاشان
پشتی بہ خودا دہ بہ ست و، چاوہ پروانی ٹاکامہ کانی تہ نہاوتہ نہا لہ
زاتی نہ و دہ کرد. لہ زاتی پەرور دگار دہ پاراپاہ وہ و، چاکہ و پاداشت
و تہ ندروستی لہ و زاتہ داوا دہ کرد.

وانه‌ی "ته‌وه‌ککول" که نازیزمان فیّری کردووین به‌مجۆره بووه:
 (هەر کارقایمییه‌کمان به بیردا بیّت، له‌به‌ر چاوانمان بیّت و
 به‌ده‌سته‌کانمان توانامان به‌سه‌ریدا بشکّیت ده‌یگرینه‌به‌ر، پاشان
 پشت به‌خودا ده‌به‌ستین)،

له‌پاستیدا نه‌گه‌ر خودا ویستی له‌سه‌ر پارێزراویی وشتره‌که‌ت
 نه‌بیّت، تو بچۆ به‌چل په‌ت بیبه‌سته‌وه هەر له‌وێ ده‌پوات. بۆ نمونه
 ده‌کریت دز بییات. هەر نه‌بیّ نه‌بیّ نازّه‌له‌که نه‌جه‌لی دیت و ده‌مریت.
 نه‌گه‌ر له‌ناوچه‌یه‌کدا بژین که له‌ژێر هه‌په‌شه‌ی بوومه‌له‌رزه‌دایه،
 نه‌وا پێویسته‌چه‌ندی له‌تواناماندا بیّت ماله‌کانمان پته‌وو به‌هێز
 بنیات بنێین، که‌لوپه‌له‌کانیشمان وا دابنێین که به‌ئاسانی نه‌که‌ون و
 نه‌شکّین.

پێویسته به‌ر له‌وه‌بزانین کاتێک بوومه‌له‌رزه‌پووی دا چی بکه‌ین و
 چی نه‌که‌ین. چه‌ند هه‌نگاو هه‌بیّت بۆ خۆپاراستن له‌بوومه‌له‌رزه -که
 که‌س نازانیت که‌ی و له‌کوێ پوو ده‌دات- ده‌بیّت هەر بیگرینه‌به‌ر.
 واته ده‌بیّت وشتره‌که‌مان به‌پته‌وترین گوریس که‌بۆمان په‌یدا
 بکریت، به‌به‌هێزترین میخ که‌بۆمان ده‌ست ده‌دات و به‌قایمترین
 گرێ به‌ستینه‌وه‌و، پاش ئه‌مه ئنجا پشت به‌خودا به‌ستین.

"ئىبنو عەبباس (پەزىلەتلىك خۇداي لى بىت) فەرمۇي: ئومەر (پەزىلەتلىك خۇداي لى بىت) كەتەپتىن چۈشۈپ شام، كەتەپتىن سەرگە، لەۋى ھەممۇ فەرماندارەكانى سەرگەۋرە شارەكانى شام ھاتىن بەپىرىيە ۋە كەبرىتى بون لەئەبۇ عوبەيدە كۆپى جەراھ ۋە ھاپىكانى، غەزىيان كەتەپتىن ۋە تەۋون لە شام بىلەن بولۇپتەۋە، جا ئومەر فەرمۇي بەن: ھەۋەلە كۆچكەر پىشېنەكانم بىلەن بانگ بىكە، مەنەش بانگ كەتەپتىن، جا ئومەر بىلەن باسە ۋە پەزىلەتلىك پى كەتەپتىن يەك نەبۇ، ھەندىكىان دەيانوت: تۆ ھاتۇي بىلەن كەتەپتىن ۋە، لەبەر ئەۋە بە ھەش نازانەن كەتەپتىن ۋە بىگە پىتەۋە، ھەندىكى تەيان دەيانوت: تۆ ھاپىيانى پىتەمبەر ۋە خەلگى تەشت لەگەلدايە، لەبەر ئەۋە ئىمە بە ھەش نازانەن كەتەپتىن بىلەن نەۋەم پەتايە، ئومەش فەرمۇي: دەۋرم چۆل كەن.

ئىنا بە مەن فەرمۇ يارىدە دەران (ئەنصار) ھەكانم بىلەن بانگ بىكە، مەنەش بانگيانم كەتەپتىن ۋە، ۋە پەزىلەتلىك پى ۋە، ئەۋەنەش ۋەك كۆچكاران پەيان يەك نەبۇ، جا بەۋەنەش فەرمۇ: دەۋرم چۆل كەن. ئىنا فەرمۇي: كەتەپتىن لىرەيە لە پىرەمىردانى قورەش ئەۋەنە ۋە كەتەپتىن نازاد كەتەپتىن مەككەدا كۆچيان كەتەپتىن، ئەۋەنەم بىلەن بانگ بىكە،

جا که بانگم کردن سهرجم وتیان: ئیمه پامان وایه که خه لکه که بگپیته وه بۆ دواوه و نه یانبهیت بۆ ناو ئه م په تایه.

ئیتتر عومهر جاپی دا به ناو عه شاماته که دا که سبهینی سهرله به یانی سوارده بین و ده گه پئینه وه بۆ مه دینه، ئه بو عوبه یده ش فهرمووی: ئایا له ده ست چاره نووسی خودا هه لدین؟ عومهر فهرمووی: "ئه بو عوبه یده! خۆزگه که سێکی تر ئه م قسه یه ی بکرایه". عومهر حه زی نه ده کرد که بۆ دلیی ئه بو عوبه یده بکا، ئنجا فهرمووی: "به ئی له ده ست چاره نووسی خودا پاده که ی بۆ لای چاره نووسی خودا خۆی! ئه ی پیم بلۆ: ئه گه ر تۆ پانی و شترت هه بی و بجیته ناو دۆلێکه وه که دوو بالی لاپالی هه بی، لاپالێکیان بژوین و ئه وه که ی تریان چه قه ن و په قه ن بی، جا ئه گه ر ئه و پانه له لاپاله بژوینه که دا بله وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه و ئه گه ر له لاپاله په قه نه که شدا بیه وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه؟".

عه بدولپه حمانی کوپی عه وف هات به سه ر ئه م مشتومپه دا - که له وه و پێش له وی نه بوو و، چوو بوو بۆ هه ندی ئیشی خۆی -، ئه و هات فهرمووی: من شاره زاییم له م باسه هه یه، له پیغه مبه رم بیست ده یفه رموو: کاتی بیستان که وا تاعوون له جێگه یی بلالو بووه ته وه

مه‌چن بۆ لای بۆ ئه‌وێ و به‌ پێی خۆتان مه‌چن به‌ پیرییه‌وه، کاتی له‌و
جیگه‌یه‌ش بۆلۆبووه‌وه که ئیوه‌ی لێن ده‌رمه‌چن له‌وێ و له‌ ده‌ستی
پامه‌که‌ن. ئیتر عومه‌ر سوپاس و ستایشی خودای کرد و گه‌پایه‌وه بۆ
مه‌دینه و سه‌فه‌ره‌که‌ی بێری و نه‌چوو بۆ شام" ^۱.

عومه‌ری کوپی خه‌تتاب (خودا لێی پازی بی‌ت) نه‌یوت: "ئه‌گه‌ر له‌
قه‌ده‌رماندا تووشبوون به‌ تاعوون نووسرابی‌ت، بجینه شام یان نا هه‌ر
تووش ده‌بین، ده‌ی ئیتر با برۆین بزانی‌ن چی ده‌بی‌ت"، چونکه‌ له‌
ئیسلامدا ئه‌م جوړه تیگه‌یشتنه به‌رامبه‌ر به‌ قه‌ده‌ر نه‌بووه. به‌لکو
فه‌رمووی: "به‌لێ له‌ده‌ست چاره‌نووسی خودا پاده‌که‌ین بۆ لای
چاره‌نووسی خودا خۆی". به‌م وته‌یه‌ی ئاماژه‌ی به‌ هه‌لهاتنی له‌
تاعوون کرد و، به‌جوانیش پوونی کرده‌وه که ئه‌مه به‌ واتای هه‌لهاتن
له‌ قه‌ده‌ر نایه‌ت.

ئه‌گه‌ر ئێمه‌ خه‌می بوومه‌له‌رزه‌مان بی‌ت ئه‌وا پێویسته ماله‌کانمان
به‌وپییه‌ قایم و پته‌و دروست بکه‌ین. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ژۆر دووریش بین
له‌ ناوچه‌کانی ژێر مه‌ترسیی بوومه‌له‌رزه‌وه با هه‌ر کارقایم بین. خۆ

۱- صحیح البخاری: ۵۷۲۹

ئەگەر لە قەدەرماندا نووسرايێت كە بە بومەلەرزە زيانئێكمان
 پێدەگات ئەوا گومانی تێدا نیهی ناتوانین خۆمانی لێدەرباز بکەین.
 بۆ نموونە گەر لە پتەوترین خانووی دنیا دا بژین، كەس ناتوانیێت
 بە تەواوی لە مەترسیی بومەلەرزە دلتیامان بکاتەو، لەبەر ئەوێ چ
 هەنگاوئێكمان بۆ گیردرايە بەر ئامادەدەبین بۆی و، پشت بە خوداش
 دەبەستین.

وەك حەزەرەتی عومەر فەرمووی: لە قەدەری خوداو بۆ قەدەری
 زاتی ئەو هەلەدیین و پشتی پێدەبەستین.

"بەرەدگار! ئێمە ئەوێ لە
 دەستمان هات كردمان، تۆش ئەم هەولانەمان
 وەك نزیایەك لێوەر بگرە و، ئێمە لە بومەلەرزە و
 ئافاتە جۆر بە جۆرەكانی دیکە بپاریزە.
 بڕوامان بە تۆ هێناو و پشت بە تۆ دەبەستین.
 ئەگەر فەرمان و خواست و دانستی تۆ نەبیێت تاكە
 مێشوو لەیەك ناتوانیێت پێمانهوه بەدات.

بە دیهێنەری میهرەبان، تۆ بمانپاریزە!

هه موونه و بپيارانهى دهرههق به ژيانم ده ياندهيت بيانكه به خيرو
چاكه كه ليك بۆ ژيانى دنيا و ژيانى نه پراوهى دواپوژمان، كه نه
چاوه كان بينيبيتيان و، نه گوڤيه كان بيستبيتيان و نه به سه رهچ بير
و دليكد اها تيبت.

له م دنيايه دا باشه مان پى ببه خشه، له دواپوژيش باشه مان پى
ببه خشه.

بمانگيره له و به ندانهت كه له دهوله مه ندياندا سوپاسگوزارن و له
هه ژارى و نه داريشياندا له ئارامكرانن..."

سەرجهم کتیه‌کانی زنجیره‌ی

تامه‌زرۆم

بۆچی ناتوانم خودا ببینم؟

خودا بۆچی گەردوونی بەدییهێنا؟

تامه‌زرۆی ناسینی پیغه‌مبه‌رم

تامه‌زرۆی تیگه‌یشتنی قورئانم

تامه‌زرۆی ناسینی به‌هه‌شتم

تامه‌زرۆی تیگه‌یشتنی قه‌ده‌رم

تامه‌زرۆی ناسینی فریشته‌کانم (به‌م زوانه‌)